

Dziennik Urzędowy L 182

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

19 maja 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 989/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 151/2003 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych blach elektrotechnicznych teksturowanych pochodzących z Rosji 1
- ★ Rozporządzenia Rady (WE) nr 990/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 151/2003 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych blach elektrotechnicznych teksturowanych pochodzących z Rosji 5
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 991/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1100/2000 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz węgla krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Federacji Rosyjskiej i Ukrainy oraz przedłużające zobowiązanie przyjęte decyzją Komisji 94/202/WE 18
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 992/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3068/92 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy 23
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 993/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i ustanawiające ostateczne pobranie tymczasowego cła nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Polski i Ukrainy oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Litwy 28
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 994/2004 z dnia 18 maja 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 34
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 995/2004 z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych, pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii 36
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 996/2004 z dnia 18 maja 2004 r. zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż 38

★ Wspólne działanie Rady 2004/494/WPZiB z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie wsparcia Unii Europejskiej w tworzeniu Zintegrowanej Jednostki Policji w Demokratycznej Republice Konga (DRK)	41
★ Wspólne działanie Rady 2004/495/WPZiB z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie wspierania działań MAEA w ramach Planu Bezpieczeństwa Jądrowego i w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia	46

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 989/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 151/2003 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych blach elektrotechnicznych teksturowanych pochodzących z Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i 22 lit. c),

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada, za pomocą rozporządzenia (WE) nr 990/2004⁽²⁾, zmieniła rozporządzenie Rady (WE) nr 151/2003⁽³⁾ zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 151/2003 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty wybranych blach elektrotechnicznych teksturowanych („rozpatrywany produkt”) pochodzących z Rosji.
- (2) Stawka cła stosowanego do ceny netto franco granica Wspólnoty przed uiszczeniem opłat celnych dla przywozu rozpatrywanego produktu pochodzącego z Rosji została ustalona w wysokości 40,1 % w przypadku produkcji pochodzącej z Kombinatu Metalurgicznego Novolipetsk (NLMK) i 14,7 % w przypadku produkcji VizStal Ltd.

2. Dochodzenie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu tymczasowego obowiązujących środków („środki”), zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (4) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji aby ustalić czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r., („rozszerzenie”) oraz biorąc pod uwagę interesy Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowa-

wania środków, mających na celu uniknięcie nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, włącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (5) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksportującymi producentami w zainteresowanym państwie, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu dochodzenia i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane zostały wysłuchane.
- (6) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:
 - (a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:
 - Europejska Konfederacja Przemysłu Żelaznego i Stalowego (Eurofer)
 - (b) Producenci eksportujący:
 - Kombinat Metalurgiczny Novolipetsk (NLMK), Lipetsk,
 - VizStal, Ltd, Ekaterinburg

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (7) Rozpatrywanym produktem jest ten sam produkt jak w dochodzeniu pierwotnym, tzn., blachy teksturowane walcowane na zimno i zwoje blachy ze stali elektrotechnicznej o szerokości ponad 500 mm pochodzące z Rosji, występujące pod pozycjami CN 7225 11 00 i ex 7226 11 00. Produkt ten jest stosowany w urządzeniach elektromagnetycznych oraz instalacjach, takich jak transformatory mocy i dystrybucyjne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Patrz str. 5 Dz.U.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 30.1.2003, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (8) W trakcie stosunkowo złożonego procesu produkcyjnego blach elektrotechnicznych teksturowanych (GOES), struktura ziaren jest zorientowana jednolicie w kierunku walcowania blachy w celu umożliwienia jej przewodzenia pola magnetycznego z dużą wydajnością. Przedmiotowy produkt musi odpowiadać specyfikacjom dotyczącym indukcji magnetycznej, współczynnika stertowania jak również najwyższego dopuszczalnego poziomu strat związanych z ponownym namagnesowaniem. Z zasady, obie strony produktu pokryte są cienką warstwą izolacyjną.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wnioski zainteresowanych stron w państwach eksportujących

- (9) Dwaj rosyjscy producenci eksportujący oraz władze rosyjskie stwierdzili, że ich zwyczajowa wymiana handlowa z UE10 będzie poważnie zakłócona z powodu wysokiego poziomu ceł antydumpingowych oraz w konsekwencji rozszerzenia środków na UE10.
- (10) W szczególności stwierdzili oni, że gwałtowna i wysoka podwyżka cen spowodowana wprowadzeniem określonych ceł antydumpingowych powoduje, że produkt staje się niewspółmiernie drogi do zastosowania w urządzeniach elektromagnetycznych oraz instalacjach, takich jak transformatory mocy i dystrybucyjne.

2. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (11) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego oświadczyli, że mimo iż ceny w UE10 były znacznie niższe niż obowiązujące w Unii Europejskiej, w jej kształcie istniejącym przez dzień 1 maja 2004 („UE 15”), nie będą oni przeciwstawiali się żadnym propozycjom wprowadzenia w okresie przejściowym środków tymczasowych, które nie wpłyną negatywnie na sytuację tego przemysłu.

3. Uwagi Państw Członkowskich

- (12) Władze niektórych Państw Członkowskich UE10 uważają, że szczególne ustalenia przejściowe powinny stosować się do przywozu rozpatrywanego produktu z Rosji po rozszerzeniu.
- (13) W związku z tym stwierdzono, że rozpatrywany produkt ma istotne znaczenie dla przemysłowych użytkowników końcowych w UE10.

4. Ocena

- (14) Na podstawie dostępnych danych i informacji, dokonano analizy, która potwierdza, że wielkości przywozowe rozpatrywanego produktu z Rosji do UE10 były znaczne w latach 2002 i 2003.
- (15) Rozważając fakt, że rozpatrywany produkt ma istotne znaczenie dla zwyczajowych przemysłowych użytkow-

ników końcowych w UE10 i stosunkowo wysoki poziom cła antydumpingowego stwierdzono, że w interesie Wspólnoty jest stopniowe dostosowywanie środków obecnie obowiązujących tak, aby uniknąć gwałtownego i nadmiernie negatywnego skutku dla wszystkich zainteresowanych stron.

5. Wniosek

- (16) Wszystkie te aspekty i interesy zostały wzięte pod uwagę oraz rozpatrzone jako całość. Wynika z tego, że nagłe zastosowanie istniejących środków miałoby negatywny wpływ na interesy importerów i użytkowników w UE10, gdyby nie zostały przyjęte na okres tymczasowy.
- (17) Natomiast, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu wspólnotowego, interesy tego przemysłu nie poniosłyby uszczerbku, jeżeli środki takie byłyby czasowo dostosowane, z tego względu, że obecnie przemysł ten nie może w pełni zaspokoić zapotrzebowania klientów w UE10.
- (18) W takich okolicznościach, można stwierdzić, że stosowanie istniejących środków bez ich przejściowego dostosowania nie jest w interesie Wspólnoty oraz że to późniejsze przejściowe dostosowanie istniejących środków do przywozu rozpatrywanego produktu do UE10 nie byłoby takie, aby prowadzić do pożądanego poziomu ochrony handlu.
- (19) W tym celu, zbadano różne sposoby najlepszej ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym dumpin-
giem, biorąc jednocześnie pod uwagę interes wspólnotowy poprzez ograniczanie szoku gospodarczego wynikającego z ceł antydumpingowych dla zwyczajowych klientów w UE10 w okresie dostosowania gospodarczego w następstwie rozszerzenia.

6. Zobowiązania

- (21) Po przeprowadzeniu oceny różnych opcji najlepszego sposobu utrzymania zwyczajowego wywozu do UE10 uznano, że najbardziej odpowiednim środkiem byłoby przyjęcie dobrowolnego zobowiązania od współpracujących stron z ustaleniem pułapów ilościowych. Zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja może zaproponować eksportującym producentom zobowiązania i, w efekcie, zaproponowano zobowiązania dwóm eksportującym producentom rozpatrywanego produktu w Rosji.

(22) W tym kontekście, należy odnotować, że zgodnie z art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia przy ustalaniu warunków zobowiązania wzięto pod uwagę szczególne okoliczności rozszerzenia. Tworzą one specjalny środek, ponieważ tworzą tymczasowy sposób adaptacji istniejących środków dla rozszerzonej UE składającej się z 25 Państw Członkowskich.

(23) Wielkości przywózowe („pułapy”) zostały zatem ustalone dla eksportujących producentów na Ukrainie i w Rosji, przy użyciu jako bazy ich przeciętnej zwyczajowej wielkości wywozu do UE10 w latach 2001, 2002 i 2003. Należy jednakże odnotować, że nienormalna wyżka w wielkości wywozu do UE10 zaobserwowana w ciągu ostatnich kilku miesięcy roku 2003 i pierwszych miesięcy roku 2004 została odjęta od zwyczajowych wielkości przy ustalaniu pułapów.

(24) Przy sprzedaży do UE10 zgodnie z własnymi zobowiązaniami eksportujący producenci, o których mowa wyrazili zgodę na utrzymanie swoich ogólnych zobowiązań w stosunku do klientów indywidualnych w UE10. Eksportujący producenci powinni mieć świadomość, że za możliwe do praktycznej realizacji uznawane są tylko te zobowiązania, w ramach sprzedaży objętej zobowiązaniem, które dotyczą utrzymania zwyczajowego handlu z ich klientami w UE10.

(25) Eksportujący producenci powinni również zdawać sobie sprawę, że jeżeli okaże się, że zasady handlu znacznie się zmieniły lub monitorowanie zobowiązania zostało utrudnione lub stało się niemożliwe Komisja, na podstawie zobowiązania, ma prawo wycofać zgodę na zobowiązanie spółki, co będzie skutkowało nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego w miejsce zobowiązania na poziomie ustalonym w rozporządzeniu (WE) nr 151/2003 lub może dostosować poziom pułapów, lub może podjąć inne działania naprawcze.

(26) Zatem, wszelkie zobowiązania ofertowe respektujące powyższe warunki mogą być zaakceptowane przez Komisję w drodze rozporządzenia Komisji.

D. ZMIANA ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 990/2004

(27) W świetle powyższego, należy umożliwić, w przypadku zobowiązań zaakceptowanych przez Komisję w kolejnym rozporządzeniu Komisji, wyłączenie przywozu do

Wspólnoty dokonanego na podstawie warunków takiego zobowiązania spod cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) 151/2003, poprzez zmianę tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 2 rozporządzenia (WE) nr 151/2003 zmienionego ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 990/2004 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji.

2. Przywóz wymieniony w ust. 1 jest zwolniony z cła antydumpingowego pod warunkiem, że:

- (a) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,
- (b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz
- (c) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej”.

Artykuł 2

Tekst zamieszczony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia jest dodany do rozporządzenia (WE) nr 151/2003.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Następujące informacje są wskazane na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży blach elektrotechnicznych teksturowanych przez spółkę do Wspólnoty, która to sprzedaż jest przedmiotem zobowiązania:

1. Nagłówek »FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM«.
 2. Nazwa spółki wymienionej w art. 1 rozporządzenia Komisji [WSTAWIĆ NUMER], która wystawia fakturę.
 3. Numer faktury handlowej.
 4. Data wystawienia faktury handlowej.
 5. Dodatkowa pozycja TARIC, pod którą towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty.
 6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - Numer pozycji produktu (PCN) używanej do celów dochodzenia i zobowiązania (np. PCN 1, PCN 2 itd),
 - opis towarów w zrozumiałym języku, który odpowiada odpowiedniej pozycji PCN (np. PCN 1: PCN 2: itd),
 - numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
 - pozycja CN,
 - ilość (w tonach).
 7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - obowiązującymi warunkami płatności,
 - obowiązującymi warunkami dostawy,
 - całkowitymi upustami oraz zniżkami.
 8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera we Wspólnocie, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura handlowa towarzysząca towarom objętym zobowiązaniem.
 9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

»Ja niżej opisany(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [spółkę] i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia (WE) nr [...]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.«
-

ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 990/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 151/2003 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych blach elektrotechnicznych teksturowanych pochodzących z Rosji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem dumpin-
gowym z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europej-
skiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego
art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji po konsultacji z Komitetem
Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Komisja, decyzją nr 303/96/EWWiS⁽²⁾ nałożyła osta-
teczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych
blach elektrotechnicznych teksturowanych pochodzących
z Rosji („dochodzenie pierwotne”). Stawka nałożonego
cła antydumpingowego wynosiła 40,1 %. Na mocy tej
samej decyzji zaakceptowano zobowiązanie przyjęte w
związku z takim przywozem.
- (2) W następstwie wniosku złożonego przez Europejską
Konfederację Przemysłu Żelaznego i Stalowego (Eurofer)
w imieniu reprezentantów wspólnotowego przemysłu
produkującego blachy elektrotechniczne teksturowane,
Komisja zainicjowała rewizję wygaśnięcia stosownie do
art. 11 ust. 2 decyzji Komisji nr 2277/96/EWWiS⁽³⁾
 („decyzja podstawowa”). Równocześnie Komisja postano-
wiła z własnej inicjatywy wszcząć dochodzenie na
podstawie art. 11 ust. 3 decyzji podstawowej w celu
zbadaania odpowiedniości formy środków⁽⁴⁾.
- (3) Biorąc pod uwagę wygaśnięcie Traktatu ustanawiającego
Europejską Wspólnotę Węgla i Stali dnia 23 lipca 2002
r., Rada na mocy rozporządzenia (WE) nr 963/2002⁽⁵⁾,
postanowiła, że postępowanie antydumpingowe wszczęte
zgodnie z decyzją podstawową i w dalszym ciągu
obowiązującą będzie kontynuowane zgodnie z przepi-
sami rozporządzenia podstawowego ze skutkiem od
dnia 24 lipca 2002 r. Podobnie, przepisy rozporządzenia
podstawowego z dnia 24 lipca 2002 r. stosują się do
wszelkich środków antydumpingowych będących wyni-
kiem trwających dochodzeń antydumpingowych.
- (4) W wyniku wygaśnięcia przeglądu wymienionego w
motywie (2), Rada, w styczniu 2003 r. na mocy rozpo-

ządzenia (WE) nr 151/2003⁽⁶⁾, potwierdziła ostateczne
cło antydumpingowe nałożone decyzją Komisji nr 303/
96/EWWiS. Jednakże, przegląd okresowy, ograniczony
do formy środków, pozostał otwarty w momencie
zakończenia rewizji wygaśnięcia.

2. Podstawa przeglądów**2.1. Przeglądy okresowe o zakresie ogra-
niczonym do dumpingu**

- (5) Komisja otrzymała dwa wnioski o przeprowadzenie czę-
ściowego przeglądu na podstawie art. 11 ust. 3 decyzji
podstawowej, które na podstawie art. 1 ust. 3 rozporzą-
dzenia Rady (WE) nr 963/2002 są rozpatrywane zgodnie
z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Wnioski zostały przedłożone przez OOO VIZ – STAL
(VIZ STAL), oraz Kombinat Metalurgiczny („NLMK”) (VIZ
STAL i NLMK zwane dalej „wnioskodawcami”), obydwie
strony są eksportującymi producentami z Rosji. Obydwa
wnioski były uzasadnione tym, że wnioskodawcy speł-
niali wymagania umożliwiające przyznanie im statusu
podmiotów działających według reguł gospodarki
rynkowej oraz tym, że ich marże dumpingowe znacznie
się obniżyły. W związku z powyższym stwierdzili oni, że
dalsze stosowanie nałożonego środka na jego obecnym
poziomie nie jest już potrzebne, w celu niwelowania
skutków dumpingu.
- (7) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że
istnieją dowody wystarczające do wszczęcia przeglądu
okresowego, Komisja, na podstawie zawiadomienia,
wszczęła, w sierpniu 2002 r. dochodzenie na podstawie
art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w stosunku
do VIZ STAL⁽⁷⁾, a następnie w październiku 2002 r.
dochodzenie na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia
podstawowego w stosunku do NLMK⁽⁸⁾. Zakres obydwu
przeeglądów ograniczał się do zbadania praktyk dumpin-
gowych.
- (8) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawców, jak
również przedstawicieli kraju eksportującego o wszczęciu
przeeglądów okresowych oraz dała zainteresowanym
stronom możliwość przedstawienia swoich poglądów
na piśmie oraz wnioskowania o przesłuchanie w terminie
wymienionym w zawiadomieniu o wszczęciu postępo-
wania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, z 6.3.1996, str. 1, rozporządzenie ostatnio zmienione
rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004,
str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 42, 20.2.1996, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 308, 29.11.1996, str. 11. Decyzja ostatnio zmieniona
decyzją nr 1000/99/EWWiS (Dz.U. L 122, z 12.5.1999, str. 35).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53, z 20.2.2001, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 149, z 7.6.2002, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione
rozporządzeniem (WE) nr 1310/2002 (Dz.U. L 192, z 20.7.2002,
str. 9).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 25, z 30.1.2003, str. 7.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 186, z 6.8.2002, str. 15.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 242, z 8.10.2002, str. 16.

- (9) Wnioskodawcy przedstawili swoje stanowiska na piśmie. Wszystkie strony, które wyraziły życzenie bycia wysłuchanymi uzyskały taką możliwość.
- (10) Komisja rozesłała kwestionariusze do wnioskodawców oraz jednego związanego importera wspólnotowego, na które odpowiedzieli oni w terminie wyznaczonym w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania.
- (11) Jednocześnie, Komisja przesłała obydwu wnioskującym kwestionariusz dotyczący wniosku o przyznanie statusu podmiotu działającego według reguł gospodarki rynkowej na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne do określenia praktyk dumpingowych. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w obiektach następujących spółek:

Producenci eksportujący z Rosji:

— VIZ STAL, Jekaterinburg

— (NLMK), Lipetsk

Związany importer (z VIZ STAL)

— Duferco Commerciale S.p.A., Genua

Dochodzenie dotyczące praktyk dumpingowych obejmowało okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 30 czerwca 2002 r. „okres dochodzenia” lub „IP”).

2.2. Przegląd okresowy ograniczony do formy środków

- (13) Jak wspomniano w motywie (2), powyżej, Komisja postanowiła zainicjować przegląd okresowy w celu zbadania odpowiedniości formy obowiązujących środków („przegląd z urzędu”). W tym względzie stwierdzono, że napotkano na problemy związane z kontrolowaniem zobowiązania, co ma konsekwencje dla skutków zaradczych tych środków. Wszczęcie tego postępowania i tej części dochodzenia, która dotyczyła tego przeglądu było przeprowadzone jednocześnie z przeglądem wygaśnięcia, który zakończył się nałożeniem obowiązujących środków na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 151/2003. Komisja oficjalnie poinformowała przemysł wspólnotowy, importerów, dostawców i użytkowników, o których wiadomo było, że są zainteresowani, jak również przedstawicieli kraju eksportującego, o wszczęciu obydwu dochodzeń oraz dała zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia swoich poglądów na piśmie, a także wnioskowania o przesłuchanie w terminie wymienionym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (14) Jak wspomniano w motywie (6) rozporządzenia (WE) nr 151/2003, w trakcie wyżej wspomnianych dochodzeń,

Komisja otrzymała dwa wnioski od zainteresowanych producentów eksportujących, mianowicie od VIZ STAL i NLMK, wnioskujących o przeprowadzenie przeglądów ograniczonych do problematyki praktyk dumpingowych, jak wyjaśniono w motywie (6) tego rozporządzenia. Ze względu na fakt, że w obydwóch przeglądach, musiano zbadać problem praktyk dumpingowych, co w konsekwencji mogłoby mieć wpływ na poziom środków będących przedmiotem przeglądu prowadzonego z urzędu, uznano za stosowne zakończenie niniejszego przeglądu jednocześnie z przeglądami okresowymi ograniczającymi się do praktyk dumpingowych, aby umożliwić uwzględnienie wynikających z tego tytułu zmienionych okoliczności gospodarczych dla zainteresowanych producentów eksportujących.

2.3 Wspólne wnioski

- (15) Ze względu na fakt, że te trzy przeglądy dotyczyły tego samego środka antydumpingowego, uznano za stosowne zakończenie ich w jednym czasie w celu zapewnienia skutecznego zarządzania.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Rozpatrywany produkt

- (16) Rozpatrywany produkt to ten sam produkt, o którym mowa w pierwotnym dochodzeniu, tzn. blachy teksturowane walcowane na zimno i zwoje blachy ze stali krzemowo - elektrotechnicznej o szerokości ponad 500 mm pochodzące z Rosji („GOES” lub „rozpatrywany produkt”), występujące pod pozycjami CN 7225 11 00 i ex 7226 11 00 (nowa pozycja CN od 01.01.2004 r.). Produkt ten stosowany jest w urządzeniach elektromagnetycznych i instalacjach, takich jak transformatory mocy i dystrybucyjne.
- (17) W trakcie stosunkowo złożonego procesu produkcyjnego GOES, struktura ziaren jest zorientowana jednolicie w kierunku walcowania blachy lub zwoju w celu umożliwienia przewodzenia pola magnetycznego z dużą wydajnością. Rozpatrywany produkt musi odpowiadać specyfikacjom dotyczącym indukcji magnetycznej, współczynnika stertowania, jak również najwyższego dopuszczalnego poziomu strat związanych z ponownym namagnesowaniem. Z zasady, obie strony produktu pokryte są cienką warstwą izolacyjną.

2. Produkt podobny

- (18) Ustalono, że GOES produkowane i sprzedawane w Rosji mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne jak GOES produkowane w Rosji i wywożone do Wspólnoty. Dlatego uznano je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRZEGLĄDY OKRESOWE OGRANICZONE DO PRAKTYK DUMPINGOWYCH

1. Uwagi wstępne

- (19) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1972/2002⁽¹⁾ Rada uznała za stosowne wyrażenie zgody na to, aby określić wartość normalną dla rosyjskich eksporterów i producentów zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1-6 rozporządzenia podstawowego i późniejszą zmianą do rozporządzenia podstawowego. Jednakże, stosownie do art. 2 rozporządzenia (WE) 1972/2002, powyższa zmiana ma zastosowanie jedynie do dochodzeń rozpoczętych po jej wejściu w życie, tzn. 8 listopada 2002 r. Wskutek tego, że obydwie przeglądy okresowe, o które występowali wnioskodawcy, zostały wszczęte przed tą datą, zmiana, o której mowa, nie ma zastosowania do obecnych dochodzeń. W związku z tym, wszystkie dalsze odniesienia do rozporządzenia podstawowego, dotyczą tego, które obowiązywało przed wprowadzeniem wyżej wspomnianej zmiany.
- (20) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, wartość normalną można określić zgodnie z ust. 1-6 tego artykułu, jedynie wówczas, gdy wnioskujący spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tzn. w ich działaniach przeważają okoliczności gospodarki rynkowej w zakresie produkcji i sprzedaży rozpatrywanego produktu.

2. Status podmiotu działającego według reguł gospodarki rynkowej („MES”)

- (21) Formularze wniosków dotyczących przyznania statusu podmiotu działającego według reguł gospodarki rynkowej zostały złożone przez obydwóch wnioskujących w odpowiednim terminie określonym w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania.
- (22) Ustalono, że w przypadku obydwu wnioskujących decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów były podejmowane w reakcji na sygnały płynące z rynku bez istotnej interwencji państwa, a koszty głównych nakładów odzwierciedlały ich wartość rynkową. Spółki te prowadziły jeden rodzaj czytelnej księgowości, która była kontrolowana przez niezależny audyt zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowymi i stosowana była do wszystkich celów. Koszty produkcji i sytuacja finansowa wnioskodawców nie podlegała istotnym zniekształceniom, które mogłyby być pozostałością praktyk istniejących w poprzednim systemie gospodarki nierynkowej. Obie spółki podlegały prawom dotyczącym bankructwa i własności, co gwarantowało pewność prawną i stabilność działania tych spółek. Ponadto, wymianę walut przeprowadzano po kursie rynkowym. Na podstawie powyższego, stwierdzono, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione.

- (23) Komisja poinformowała wnioskodawców i przedstawicieli przemysłu wspólnotowego o powyższych ustaleniach i dała im możliwość przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych stron. Uwzględniając powyższe, stwierdzono, że należy przyznać obydwu wnioskodawcom status podmiotu działającego według reguł gospodarki rynkowej.

3. NLMK

- (24) Mimo, że wnioskodawca ten występował z wnioskiem o wszczęcie bieżącego przeglądu okresowego, w późniejszym terminie nie przedstawił Komisji informacji niezbędnych do obliczenia marży dumpingowej. W szczególności, w trakcie wizyty weryfikacyjnej, nie można było zweryfikować kosztów produkcji. Ponadto, informacje które podano w kwestionariuszu odpowiedzi nie były wystarczająco udokumentowane, a także odmówiono dostępu do istotnych informacji. W niektórych przypadkach podano błędne informacje. Na przykład, jak przyznało NLMK, w kwestionariuszu odpowiedzi koszty produkcji dla roku finansowego 2001, który zajął się z okresem dochodzenia o sześć miesięcy, zostały zaniżone o ok. 50 %. W rzeczywistości spółka nie potrafiła uzasadnić i zademonstrować wiarygodności swoich kosztów produkcji, w wysokościach podanych w odpowiedzi na kwestionariusz. W tych warunkach, nie można było przeprowadzić właściwej weryfikacji odpowiedzi udzielonych w kwestionariuszu i podane liczby uznano za niewiarygodne.
- (25) Poinformowano NLMK, że nie można było zweryfikować podanych odpowiedzi i dlatego nie zostały one uwzględnione. Wnioskodawca uzyskał możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień. Ponadto, uzyskał możliwość wysłuchania w tej sprawie. Jednakże, NLMK nie przedstawiło żadnego wystarczającego wyjaśnienia w określonym terminie.
- (26) NLMK przyznało, że istnieją problemy dotyczące, zwłaszcza weryfikacji kosztów, ale stwierdziło, że w celu określenia jego kosztów produkcji, należy korzystać z danych zebranych w trakcie innego dochodzenia dotyczącego podobnego produktu. NLMK nawiązywało do dochodzenia antydumpingowego rozpoczętego w maju 2002 r.⁽²⁾ przeciwko przywozowi wybranych elektrotechnicznych blach i zwojów teksturowanych (wyrobów walcowanych) o szerokości nie przekraczającej 500 mm pochodzących, między innymi, z Rosji („małe GOES”). NLMK było przedmiotem tego dochodzenia i przysłało wypełniony kwestionariusz odpowiedzi. Dlatego też argumentowano, że informacje dotyczące kosztów produkcji przedstawione w ramach tamtego postępowania powinny być wykorzystane do określenia kosztów w niniejszym przeglądzie. NLMK powoływało się na fakt, że ze względu na podobieństwo tych dwóch produktów tzn. małych GOES i rozpatrywanego produktu, koszty są praktycznie identyczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305, z 7.11.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 111, z 8.5.2002, str. 5.

- (27) Jednakże, dochodzenie dotyczące małych GOES i obecny przegląd okresowy dotyczyły innych produktów będących przedmiotem różnych przeglądów okresowych. Niemniej jednak, nawet jeśli koszty produkcji tych dwóch produktów byłyby identyczne w obu dochodzeniach - co nie zostało ustalone - należy podkreślić, że koszty i ceny odnoszące się do różnych okresów nie muszą być porównywalne. Ponadto, dochodzenie dotyczące małych GOES zakończono w lutym 2003 r. na skutek wycofania skargi przedstawicieli przemysłu wspólnotowego⁽¹⁾. Dlatego też, nie było żadnych wniosków ani ustaleń, które można byłoby wykorzystać w niniejszym przeglądzie. Dlatego też, stwierdzono, że informacje zebrane w dochodzeniu dotyczącym małych GOES nie stanowią odpowiedniej podstawy do określenia wartości normalnej w obecnym postępowaniu. Dlatego też wniosek NLMK został odrzucony.
- (28) W odniesieniu to tej informacji NLMK stwierdziło, że jest dyskryminowane w stosunku do VIZ STAL i że jego koszty powinny zostać ustalone na podstawie źródeł alternatywnych, bez odrzucania w całości jego wniosku o przegląd. NLMK zasugerowało, że w tym celu powinno się wykorzystać informacje o kosztach VIZ STAL lub przemysłu wspólnotowego.
- (29) Taka argumentacja była nieuzasadniona. W przeciwieństwie do przypadku NLMK, odpowiedź VIZ STAL na kwestionariusz mogła być w pełni zweryfikowana, a korekty wprowadzono na podstawie własnych zweryfikowanych liczb VIZ STAL (patrz motyw (40) oraz (56)). Tam gdzie liczby VIZ STAL zostały zastąpione informacjami z innych źródeł, było to spowodowane nie brakiem wiarygodnych liczb, ale względami podanymi w motywach (41) - (49) oraz (57) - (60).
- (30) Należy także zauważyć, że celem niniejszego przeglądu okresowego jest ustalenie czy zmieniły się zasadniczo indywidualne okoliczności rozpatrywanego producenta eksportującego. Przegląd okresowy został wszczęty na wniosek NLMK. W tym kontekście trzeba zauważyć, że jest to sprzeczne z pierwszym stwierdzeniem, że zmieniły się indywidualne okoliczności i dalszym stwierdzeniem, gdy nie udało się tego wykazać, że takie ustalenia powinny opierać się na podstawie danych innych spółek. Ustalenie kosztów i wartości normalnej jest istotnym elementem określenia indywidualnej sytuacji firmy, jeśli chodzi o praktyki dumpingowe i pełne zastępowanie
- tych danych mogłoby w tych warunkach prowadzić to wyników pozbawionych znaczenia.
- (31) W rezultacie, spółka nie mogła przedstawić dowodów na swoje stwierdzenie, że jeśli chodzi o marżę dumpingową nastąpiła zmiana okoliczności, które ustalono w pierwotnym dochodzeniu. Dlatego też, przegląd okresowy dotyczący NLMK musiał zostać zakończony, a marża antydumpingowa ustalona w trakcie pierwotnego dochodzenia, tzn. 40,1 % powinna być utrzymana.
- (32) Na tej podstawie, marża dumpingowa, wyrażona jako procent ceny przywózowej, na bazie CIF na granicy Wspólnoty, wynosi:
- NLMK, Lipetsk: 40,1 %
- 4. VIZ STAL**
- 4.1. Dumping**
- a) *Wartość normalna*
- (33) W odniesieniu do VIZ STAL, w pierwszej kolejności ustalono, czy sprzedaż krajowa ogółem podobnego produktu jest reprezentatywna w porównaniu z ogólną sprzedażą eksportową rozpatrywanego produktu do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz z tego powodu, że wielkość ogólnej sprzedaży krajowej VIZ STAL przekracza 5 % wysokości sprzedaży eksportowej ogółem do Wspólnoty, sprzedaż krajowa podobnego produktu została uznana za reprezentatywną.
- (34) Następnie zidentyfikowano te rodzaje GOES sprzedawane na rynku krajowym przez wnioskodawcę, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.
- (35) Dla każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez wnioskodawcę na rynku krajowym i który uznano za bezpośrednio porównywalny z rodzajem sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty, ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju GOES była uważana za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli wielkość sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju produktu w trakcie przeglądu okresowego stanowiła 5 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju GOES wywożonych do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33, z 8.2.2003, str. 41.

- (36) Zbadano również czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu można uznać za dokonywaną w normalnym trybie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez określenie stosunku sprzedaży rentownej klientom niezależnym rozpatrywanego rodzaju produktu. Sprzedaż krajowa została uznana za rentowną wówczas gdy wartość sprzedaży netto była równa lub wyższa od wyliczonego kosztu produkcji każdego rozpatrywanego rodzaju produktu („sprzedaż rentowna”). W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej niż wyliczone koszty sprzedaży, stanowiła więcej niż 80 % wielkości sprzedaży ogółem tego rodzaju produktu, a w przypadkach, gdy średnia ważona cena tego rodzaju była równa lub wyższa jednostkowym kosztem produkcji, wartość normalna oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w czasie przeglądu okresowego, niezależnie od tego czy była to sprzedaż rentowna czy też nie. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży rentownej danego rodzaju wyrobu stanowiła 80 % lub mniej, ale 10 % lub więcej wielkości sprzedaży ogółem dla danego rodzaju produktu, wartość normalną ustalono w oparciu o cenę krajową, obliczoną jako średnia ważona tylko wyłącznie sprzedaży rentownej.
- (37) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży rentownej danego rodzaju wyrobu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym, uznano, że był on sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby jego cena krajowa mogła stanowić podstawę do określenia wartości normalnej.
- (38) Na tej podstawie, stwierdzono, że całkowita sprzedaż krajowa produktu, o którym mowa nie odbywała się w normalnym trybie handlowym w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Tam gdzie cena krajowa danego rodzaju produktu nie mogła być wykorzystana do określenia wartości normalnej, wartość normalna musiała zostać zrekonstruowana. W takim przypadku analizowano czy koszty produkcji kraju pochodzenia lub ceny krajowe innych producentów w kraju pochodzenia mogą być wykorzystane jako podstawa do zrekonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (40) Jeśli chodzi o koszty produkcji rozpatrywanego produktu podane przez VIZ STAL, musiały zostać one skorygowane z uwzględnieniem różnych kosztów wytwarzania dla różnych rodzajów rozpatrywanego produktu. Stwierdzono, że niektóre cechy produktu miały rzeczywiste wpływ na koszty i cenę niektórych rodzajów produktu. Dlatego też, nie można było wykorzystać danych przedstawionych przez VIZ STAL dotyczących kosztów produkcji i należało dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów. Wobec braku bardziej odpowiedniej metody, przyjęto, że różnica pomiędzy kosztem lub produkcją różnych rodzajów GOES powinna pozostawać w takim samym stosunku co różnica pomiędzy cenami sprzedaży tych rodzajów produktów. Dlatego też, koszty każdego rodzaju produkowanych GOES zostały oszacowane na podstawie różnicy pomiędzy przeciętnymi cenami sprzedaży krajowej poszczególnych rodzajów GOES w porównaniu z przeciętną ceną sprzedaży krajowej ogółem dla wszystkich rodzajów produktów.
- (41) Ponadto, odnotowano, że VIZ STAL zawarło umowę długoterminową ze swoim dostawcą surowca, która pozostawała w mocy w czasie przeglądu okresowego. Surowcem zakupywanym od tego dostawcy były zwoje walcowane na gorąco („HRB”). Zgodnie z warunkami tej umowy, dostawca miał wyłączne prawo dostawy surowca dla tego eksportującego producenta w czasie przeglądu okresowego. Dostawca produkował HRB na specjalne zamówienie zgodnie z wymaganiami technicznymi producenta eksportującego. Eksportujący producent miał obowiązek zakupienia całej produkcji HRB od swojego dostawcy, nawet jeśli nie spełniała ona wymagań norm. Ceny zakupu zostały ustalone z wyprzedzeniem na określonym poziomie i były gwarantowane niezależnie od jakości dostarczonego surowca. Ustalono także, że technicy zatrudniani przez producenta eksportującego dokonywali regularnych kontroli jakości u dostawcy.
- (42) Mimo, że dochodzenie nie rzuciło światła na żadne bezpośrednie prawa udziału czy kontroli pomiędzy tymi dwoma spółkami, stwierdzono, na podstawie informacji zebranych w czasie postępowania, że więź pomiędzy producentem eksportującym, o którym mowa i jego dostawcą była bardzo silna. Zatem, więź pomiędzy VIZ STAL i jego dostawcą nie ograniczała się do samej sprzedaży, ale wychodziła poza prostą transakcję sprzedaży. W szczególności VIZ STAL miała kontrolę nad produkcją HRB w miejscu produkcji swojego dostawcy, co dowodziło, że firmy te były ze sobą związane także na etapie procesu produkcji HRB. Dlatego też, więź pomiędzy VIZ STAL i jego dostawcą była zarówno więzią sprzedaży jak i więzią produkcji, tzn. sięgała znacznie głębiej niż zwykła więź pomiędzy kupującym i sprzedającym.
- (43) Na podstawie wyżej wspomnianej umowy, stwierdzono również, że VIZ STAL nie miało możliwości pozyskiwania surowca od innych dostawców w czasie przeglądu okresowego, ale było zależne tylko od jednego dostawcy. Tak więc VIZ STAL musiało również kupować HRB niższej jakości, nawet jeśli surowiec nie spełniał norm wymaganych do produkcji rozpatrywanego produktu. Z drugiej strony, ceny HRB nie mogły być dostosowane odpowiednio do jakości dostarczanego wyrobu, ponieważ były ustalane z góry. Ponadto dostawca VIZ STAL nie miał możliwości swobodnego zaopatrywania w HBR innych klientów, ponieważ był zobowiązany do produkowania wyłącznie dla VIZ STAL zgodnie z wymaganiami jakościowymi VIZ STAL.

- (44) Następnie przeanalizowano czy ceny pomiędzy tymi stronami mogły być uważane za wiarygodne. W tej dziedzinie stwierdzono, że ceny zakupu pomiędzy VIZ STAL i jego dostawcą, w wyniku długoterminowej umowy zawartej między nimi, były ustalone na sztucznym poziomie w czasie trwania przeglądu okresowego. Dochodzenie wykazało ponadto, że ceny HRB podlegały nienormalnej ewolucji i pozostawały na tym samym poziomie przez cały czas trwania przeglądu okresowego, niezależnie od jakości zakupywanego produktu i innych okoliczności rynkowych, takich jak wahania cen energii, jednego z najważniejszych składników wykorzystywanych w produkcji HRB. Stwierdzono również, jak wykazano w motywie (42) i (43), że VIZ STAL i jego dostawcę łączyła znacznie głębsza więź niż zwykła więź pomiędzy kupującym i sprzedającym. Z tego względu Komisja stwierdziła, że koszty związane z ceną zakupu HRB nie zostały odpowiednio uwzględnione w rachunkach VIZ STAL, w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i dlatego też musiały zostać skorygowane.
- (45) W związku z otrzymaniem tej informacji VIZ STAL stwierdziło, że jest zupełnie niezależne od dostawcy HRB i że jeśli chodzi o HRB obydwie strony w rzeczywistości mają prawo do wyboru swoich partnerów handlowych. Jednakże, oświadczenie to stało w sprzeczności z informacjami podanymi w trakcie dochodzenia i dlatego musiało być odrzucone. VIZ STAL argumentowało, że podobne porozumienia handlowe są powszechne w przemyśle tego rodzaju. Argument ten nie został wsparty żadną dokumentacją dowodową i nie został potwierdzony w trakcie obecnego dochodzenia. W każdym przypadku, istnienie takich porozumień uznano za nieistotne w tym kontekście. Ponadto, takie porozumienia i ich wpływ na koszty i ceny związane z rozpatrywanym produktem powinny być analizowane indywidualnie.
- (46) VIZ STAL wyraziło sprzeciw wobec wniosku Komisji, stwierdzającego, że ceny zakupu HRB nie podlegały typowym wahaniom rynkowym, twierdząc, że zakupiony produkt był określonej jakości i podlegał szczególnym warunkom rynkowym w porównaniu z innymi rodzajami HRB. Argumentowano także, że ewolucja cen HRB wykorzystywanych w produkcji GOES we Wspólnocie podlegała podobnym prawidłom jak w Rosji. VIZ STAL stwierdziło również, że porównanie cen HRB z cenami energii, zwłaszcza gazu ziemnego jest nieuzasadnione, ponieważ głównym surowcem wykorzystywanym przez dostawcę VIZ STAL był węgiel. W zasadzie, VIZ STAL podważało istnienie związku pomiędzy ewolucją cen energii i cen wyrobów stalowych.
- (47) Informacje dotyczące różnic w jakości i warunków rynkowych pomiędzy różnymi rodzajami HRB nie były podane ani w odpowiedzi na kwestionariusz, ani w trakcie wizyty weryfikacyjnej, mimo, że przed wizytą weryfikacyjną przedstawiono wyraźne życzenie uzyskania szczegółowego opisu produktu odnoszącego się do rodzajów HRB zakupionych w czasie przeglądu okresowego. Informacje dostarczone przez VIZ STAL po wizycie weryfikacyjnej, tzn. znacznie po terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, nie mogły zostać zweryfikowane i dlatego musiały zostać odrzucone. W każdym razie, stwierdzono, że ceny HRB we Wspólnocie podlegały znacznym wahaniom w czasie przeglądu okresowego i że miały również miejsce znaczne wahania cen innych rodzajów HRB na rynku światowym. Powyższe tendencje świadczą o tym, że stała cena HRB na rosyjskim rynku krajowym nie podlegała typowym wahaniom rynkowym, ale miała na nią wpływ więź pomiędzy VIZ STAL i jego dostawcą.
- (48) Jeśli chodzi o ceny energii, należy odnotować fakt, że dostawca VIZ STAL nie przedstawił odpowiedzi na kwestionariusz i jako taki nie podlegał analizie w trakcie dochodzenia. VIZ STAL również nie przedstawiło żadnej dokumentacji na poparcie swojego stwierdzenia. Dlatego też, w ramach obecnego dochodzenia nie można było stwierdzić czy dostawca VIZ STAL rzeczywiście wykorzystywał węgiel jako główny wkład w produkcję HRB. Podobnie, VIZ STAL nie przedstawił żadnej dokumentacji na poparcie stwierdzenia, że nie można łączyć ze sobą wahań cen energii i stali. Dlatego też wydaje się uzasadnionym oczekiwanie, że wahania cen energii powinny, w normalnych warunkach wolnego rynku, mieć wpływ na ceny HRB.
- (49) Biorąc powyższe pod uwagę podane ceny HRB nie uznano za wiarygodne. Dlatego też koszty HRB musiały zostać skorygowane. Wskutek tego, Komisja musiała określić ceny HRB w odniesieniu to tego wnioskodawcy na podstawie kosztów innych producentów i eksporterów w tym samym kraju lub, tam gdzie takie informacje nie były dostępne lub nie mogły być wykorzystane, na innej uzasadnionej podstawie. Jak wspomniano w motywach (24) - (31), koszty, włącznie z kosztami HRB innego znanego producenta HRB w Rosji nie mogły zostać określone. Ze względu na fakt, że żaden inny producent rozpatrywanego produktu lub inni producenci HRB w Rosji nie byli Komisji znani, koszty HRB dotyczące VIZ STAL musiały zostać określone na podstawie innych wiarygodnych informacji. Z braku innych bardziej wiarygodnych informacji, koszty produkcji wnioskodawcy mogły zostać ustalone tylko na podstawie cen HRB we Wspólnocie.
- (50) W odniesieniu to tej informacji VIZ STAL stwierdziło, że ceny HRB we Wspólnocie powinny być skorygowane biorąc pod uwagę różnice dotyczące fizycznych właściwości, procesu produkcji, kosztów transportu i warunków sprzedaży.
- (51) Jeśli chodzi o różnice dotyczące właściwości fizycznych, zostały one uwzględnione przy ustalaniu średniej ceny HRB we Wspólnocie poprzez wyłączenie rodzajów HRB wysokiej jakości nie produkowanych w Rosji. Żadna dalsza korekta nie została uwzględniona.

- (52) Jeśli chodzi o różnice w procesach produkcji w Rosji i we Wspólnocie, VIZ STAL stwierdziło, że technologia wykorzystywana we Wspólnocie wymaga wyższych nakładów energii, powoduje wytwarzanie większej ilości odpadów i charakteryzuje się większą wydajnością. Jednakże, mimo że proces produkcyjny wykorzystywany we Wspólnocie rzeczywiście wymaga większych nakładów energii, stwierdzono, że wskaźniki wytwarzania odpadów są znacznie niższe. Dlatego też, ogólna wydajność różnych procesów została uznana za równą co oznacza podobne koszty produkcji. Biorąc powyższe pod uwagę nie uwzględniono żadnej korekty.
- (53) Jeśli chodzi o różnice w warunkach sprzedaży, VIZ STAL stwierdziło, że ceny we Wspólnocie kształtują się na poziomie „monopolistycznym”, ale nie wyjaśniło w jakim stopniu ma to wpływ na cenę lub porównanie cen. Ponadto ustalono, że warunki sprzedaży na obydwu rynkach są podobne, tzn. był tylko jeden producent HRB sprzedający produkt na dwóch rynkach krajowych. W Rosji, jednak więzi pomiędzy producentem eksportującym a jego dostawcą miały również wpływ na ceny. Biorąc pod uwagę powyższe nie uwzględniono żadnej korekty.
- (54) Jeśli chodzi o koszty transportu związane z zakupem HRB, nie uwzględniono żadnej korekty, ponieważ ceny w przemyśle wspólnotowym były liczone bez uwzględniania innych kosztów, tzn. z wyłączeniem kosztów transportu.
- (55) W odniesieniu to tej informacji, przemysł wspólnotowy stwierdził, że ceny energii (zwłaszcza gazu) na rosyjskim rynku krajowym nie są wynikiem swobodnej gry sił wolnego rynku, co należy brać pod uwagę przy ustalaniu kosztów produkcji VIZ STAL. W tym kontekście należy odnotować, że Komisja umożliwiła przemysłowi wspólnotowemu zgłoszenie swoich uwag na temat udzielenia tym dwóm rosyjskim producentom eksportującym statusu podmiotu działającego według reguł wolnego rynku (MES). Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego nie wskazali na potrzebę szczególnej analizy wpływu cen gazu w Rosji przy ustalaniu wartości normalnej (patrz motyw (23)). Mimo, że ceny gazu w Rosji mogą nie być jednakowe dla poszczególnych regionów i klientów, nie było możliwości na tak późnym etapie postępowania przeanalizowania bardziej szczegółowo kwestii cen energii. Niemniej, dochodzenie wykazało, że bezpośredni nakład energii VIZ STAL w produkcji GOES nie był istotny i dlatego miał tylko niewielki wpływ na jego koszty produkcji. Jeśli chodzi o jego dostawcę HRB, i jak wspomniano w motywie (48), spółka ta nie była bezpośrednio analizowana w obecnym przeglądzie okresowym i nie wyciągnięto żadnych wniosków dotyczących wiarygodności kosztów nakładów głównych dostawcy. W każdym przypadku, ponieważ cen pomiędzy VIZ STAL i jego dostawcą nie uznano za wiarygodne i zastąpiono je cenami obowiązującymi na rynku wspólnotowym, wszelkie możliwe zniekształcenia dotyczące nakładów na energię zostały już wcześniej wyeliminowane.
- (56) W celu określenia pełnego kosztu produkcji GOES, trzeba ustalić koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne („SG&A”). VIZ STAL stwierdził, że pewne wydatki, które zostały poniesione przed przeglądem okresowym, ale zostały zaksięgowane już w trakcie jego trwania powinny zostać potraktowane wyłącznie jako koszty księgowe i potrącone z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych. Jednakże nie przedstawiono żadnych dowodów na to czy takie koszty rzeczywiście występowały przed przeglądem okresowym. Rzeczywiście koszty, o których mowa były istotnie wyższe w porównaniu z poprzednimi latami, tak więc pojawienie się tych kosztów w trakcie przeglądu okresowego nie mogło zostać wykluczone.
- (57) Ponadto, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wydatki finansowe muszą być dodawane do wykazywanych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych. W tym kontekście stwierdzono, że powiązana strona udzieliła VIZ STAL nieoprocentowanych kredytów w oparciu o dolara amerykańskiego. Ze względu na fakt, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne w pełni nie uwzględniały kosztów związanych z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu, dodano wysokość wydatków finansowych w normalnych warunkach rynkowych. W tym przypadku, dla uzyskanych kredytów przyjęto wysokość odsetek dla podobnych kredytów na wolnym rynku dostępnych w czasie trwania przeglądu okresowego. Z braku innej stosownej metody, całkowita wysokość odsetek od kredytu została uwzględniona dla rozpatrywanego produktu na podstawie obrotu zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (58) VIZ STAL wyraziło swój sprzeciw wobec korekty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych w stosunku do kosztów finansowych. VIZ STAL argumentowało, że strona udzielająca kredytu, o którym mowa była głównym udziałowcem VIZ STAL i mogła w zamian podjąć decyzję o zwiększeniu kapitału zakładowego, co skutkowało by brakiem kosztów finansowych. VIZ STAL stwierdziło również, że zwrot nastąpił w czasie przeglądu okresowego i że odpowiednia stopa procentowa powinna być uwzględniona w takiej wysokości jaką może uzyskać kredytodawca na rynku krajowym. Na koniec, VIZ STAL stwierdziło, że część kosztów odsetek (nominalna stopa odsetek) została już uwzględniona w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i kosztach administracyjnych i nie powinna być liczona podwójnie. Wysokość dodatkowych kosztów finansowych powinna być więc odpowiednio obniżona.
- (59) Pierwszy postulat musiał zostać odrzucony, ponieważ koszty odzwierciedlają wszystkie koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu, co nie miało miejsca jak wyjaśniono w motywie (57). W normalnych warunkach rynkowych VIZ STAL musiałoby poszukiwać środków finansowych na wolnym rynku i musiałoby ponieść dodatkowe nakłady finansowe, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w jego kosztach. Zwrócono uwagę jednocześnie, że kredyty i udziały nie są bezpośrednio wzajemnie wymienne, ponieważ mają zupełnie inne konsekwencje. Zatem, o ile kredyt trzeba spłacać, to nie trzeba tego robić w przypadku kapitału udziałowego.

- (60) Stwierdzono też, że najbardziej odpowiednią stopą procentową byłaby stopa na rynku krajowym kredytobiorcy, ponieważ taka stopa odzwierciedlałaby w najbardziej odpowiedni sposób koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu na rosyjskim rynku krajowym, dla którego określa się wartość normalną. W każdym razie VIZ STAL nie przedstawiło żadnej dokumentacji dowodowej dotyczącej odpowiedniej stopy procentowej na rynku krajowym kredytodawcy. VIZ STAL przedstawiło kilka dodatkowych informacji w odniesieniu do informacji dotyczącej spłaty kapitału obrotowego, których już nie można zweryfikować ze względu na zaawansowany etap postępowania i dlatego nie zostaną one uwzględnione. Ponadto, nie przedstawiono żadnej dokumentacji potwierdzającej, że część wydatków na odsetki była już wliczona w koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne lub że odsetki były rzeczywiście płacone przez VIZ STAL. Dlatego też niniejszy wniosek NLMK musiał zostać odrzucony.
- (61) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego stwierdzili, że zniekształcenia dotyczące oceny i zużycia środków powinny być wzięte pod uwagę przy wyliczaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych. Stwierdzono również, że wydatki na koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne byłyby znacznie wyższe niż w Wspólnocie, zwłaszcza ze względu na wyższe koszty po sprzedaży, wyższe koszty nakładów na badania i rozwój i wyższe koszty niezbędnych urządzeń łączności i systemów komputerowych.
- (62) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego nie przedłożyli żadnej dokumentacji na poparcie powyższych uwag. Ponadto, uwagi te poczyniono na bardzo późnym etapie postępowania i dlatego nie mogły być szczegółowo przeanalizowane. Dlatego też powyższe wnioski musiały zostać odrzucone.
- (63) Ponadto, poddano analizie możliwość ustalenia wartości normalnej na podstawie cen krajowych innych producentów zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na fakt, że dla drugiego wnioskodawcy, NLMK, nie było wiarygodnej informacji dotyczącej cen w sprzedaży krajowej rozpatrywanego produktu (jak wyjaśniono w motywach (24) i (31) powyżej) oraz zakładając, że nie było innych niż wnioskodawcy współpracujących sprzedawców i producentów na rosyjskim rynku krajowym, Komisja nie miała dostępu do żadnych informacji dotyczących cen obowiązujących w sprzedaży krajowej innego producenta.
- (64) Dlatego też, we wszystkich przypadkach, gdy rekonstruowano wartość normalną, została ona zrekonstruowana poprzez dodanie kosztów produkcji modeli eksportowych, skorygowanych tam, gdzie to niezbędne, zasadnej wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych oraz godziwej marży zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (65) W tym celu przeanalizowano czy naliczone koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne oraz zysk zrealizowany przez wnioskodawcę na rynku krajowym, skorygowany w sposób opisany powyżej, stanowią wiarygodną informację. Faktyczne krajowe koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne zostały uznane za wiarygodne, ponieważ wysokości sprzedaży krajowej podobnego produktu mogą być uważane za reprezentatywne. Jednakże, jeśli chodzi o fakt, że koszty krajowe ogółem sprzedaży krajowej rozpatrywanego produktu nie powstały w trakcie zwykłego procesu sprzedaży w rozumieniu rozporządzenia podstawowego (patrz motyw (38)), krajowej marży zysku nie można określić zgodnie z pierwszym zdaniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na fakt, że nie ma informacji o kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i kosztach administracyjnych oraz marży zysku innych eksporterów lub producentów w tym dochodzeniu oraz ze względu na fakt, że VIZ STAL nie produkuje i nie sprzedawał innych niż GOES produktów tej samej ogólnej kategorii produktów, krajowa marża zysku została określona zgodnie z art. 2 ust. 6 lit c) rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie każdej innej stosownej metody. Z braku innej bardziej wiarygodnej informacji, marżę zysku na rynku krajowym oszacowano w wysokości 10% kosztów produkcji. Zakładając, że inwestycje w Rosji, która jest w dalszym ciągu uznawana za wschodzącą gospodarkę rynkową z perspektywą większej dynamiki wzrostu i wyższymi stopami inflacji w porównaniu z bardziej rozwiniętymi gospodarkami i z odpowiednio większymi oczekiwaniami co do zysków z inwestycji kapitałowych, marżę zysku w wysokości 10% stosowaną do celów niniejszego dochodzenia uznano za szacunek konserwatywny.
- b) *Cena eksportowa*
- (66) VIZ STAL było w dużej części własnością i było kontrolowane przez powiązaną spółkę holdingowo-handlową w Szwajcarii. Cała sprzedaż eksportowa w czasie dochodzenia odbywała się za pośrednictwem szwajcarskiej spółki do dwóch powiązanych importerów w Wspólnocie, którzy odsprzedawali dany produkt odbiorcom finalnym. Dlatego ceny eksportowe oparto na cenach odsprzedaży dla pierwszego niezależnego kontrahenta we Wspólnocie zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (67) Dokonano korekty wszystkich naliczonych kosztów pomiędzy przywozem i odsprzedażą przez powiązanego importera we Wspólnocie, włącznie z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i kosztami administracyjnymi, oraz godziwej marży zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- (68) W tym kontekście, należy zauważyć, że jak wspomniano w motywie (75), korekta została dokonana dla ceny eksportowej poprzez uwzględnienie kosztów kredytu (tzn. kosztu finansowego) dla płatności terminowych udzielonych przez powiązanego importera pierwszemu niezależnemu kontrahentowi we Wspólnocie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego, jak stwierdził VIZ STAL w odpowiedzi na kwestionariusz. Z drugiej strony, przy rekonstruowaniu cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, należy skorygować wszystkie naliczone koszty pomiędzy przywozem i dalszą sprzedażą rozpatrywanego produktu. Te pozycje dla których należy przeprowadzić korektę, obejmują, między innymi, uzasadnioną marżę dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych powiązanego importera. Jednakże, w niektórych przypadkach, te koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne mogą zawierać nakłady finansowe, związane z wyżej wspomnianymi warunkami płatności. Dlatego też, w celu uniknięcia podwójnego potrącania kosztów finansowych, tzn. (i) kosztów finansowych wynikających z warunków płatności, o których mowa powyżej i potrącanych zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego, oraz (ii) kosztów finansowych, które są częścią kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych powiązanego importera; powiązany importer miał możliwość przedstawienia dokumentacji potwierdzającej, że część jego kosztów finansowych została poniesiona na finansowanie warunków płatności udzielonych niezależnym kontrahentom we Wspólnocie. Powiązany importer nie przedstawił jednak istotnych dowodów na potwierdzenie takiej sytuacji i dlatego pełne koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne muszą być potrącone od tworzonej ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (69) W odniesieniu do tej informacji, VIZ STAL stwierdził, że część kosztów finansowych poniesionych i potrąconych od ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego zostało włączonych do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych importera powiązanego i że wyliczanie rekonstruowanej ceny eksportowej powinno być zatem skorygowane w celu uniknięcia podwójnego potrącania tych kosztów. Należy zauważyć, że ta uwaga zgłoszona po raz pierwszy po przedstawieniu informacji i nawet wtedy nie przedstawiono potwierdzającej informacji, która mogłaby wesprzeć stanowisko VIZ STAL. Ponadto, weryfikacja na terenie związanego importera nie mogła potwierdzić, że koszty kredytu udzielonego przez VIZ STAL niezależnemu kontrahentowi we Wspólnocie były faktycznie poniesione przez związanego importera i dlatego włączone do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych. Dlatego też niniejszy wniosek musiał zostać odrzucony.
- (70) Jeśli chodzi o związanego importera we Wspólnocie, dochodzenie ujawniło, że koszty amortyzacji i zużycia poniesione przez związanego importera nie zostały podane. Dlatego też koszty te zostały dodane odpowiednio do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych ogółem. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne zostały więc potrącone od ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu kontrahentowi we Wspólnocie zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście Komisja odrzuciła metodologię stosowaną przez VIZ STAL przy obliczaniu rozkładu wskaźników wykorzystywanych do przypisania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych ogółem do rozpatrywanego produktu z jednej strony i innych produktów z drugiej strony. VIZ STAL argumentowało, że jego związany importer działał jako pośrednik w transakcjach dotyczących innych wybranych produktów, na zasadach prowizji. Dochód importera związanego z takich transakcji składał się wyłącznie z prowizji uzyskanej z „innych produktów”. Dlatego też eksportujący producent argumentował, że w celu obliczenia rozkładu wskaźników na podstawie obrotu, należy uwzględnić hipotetycznie wyższy obrót dla sprzedaży „innych produktów” w miejsce niższego rzeczywistego przychodu zaksięgowanego w rachunkach związanego importera. Argumentowano, że hipotetyczny obrót powinien odpowiadać cenie sprzedaży tych „innych produktów” we Wspólnocie. W konsekwencji, część przypadająca na wydatki na koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne zwiększyłaby się dla „innych produktów”, a zmniejszyłaby się dla rozpatrywanego produktu. VIZ STAL stwierdziło, że ta metodologia pozwala na dokładniejsze odzwierciedlenie rozdziału kosztów administracyjnych związanych z operacjami dotyczącymi rozpatrywanego produktu z jednej strony, a „innymi produktami” z drugiej strony.
- (71) Ustalono jednak, że związany importer pełnił funkcje pośrednika w przypadku „innych produktów”. Funkcje agenta, z zasady, wiążą się z niższymi kosztami administracyjnymi w porównaniu z funkcjami wykonywanymi przez importera. Tak więc importer kupuje i odsprzedaży produkty pod swoją własną firmą, co wiąże się nie tylko z wyższymi kosztami administracyjnymi, ale i wyższym ryzykiem. Ponadto, importer zazwyczaj gromadzi kapitał na zakup towarów. Powyższe czynniki powinny być normalnie także odzwierciedlone w różnych wydatkach na koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne pomiędzy importerem i pośrednikiem. Jednakże ta różnica nie znalazła odzwierciedlenia w metodzie rozdziału kosztów stosowanej przez VIZ STAL, co doprowadziło do niewłaściwych wyników.
- (72) Biorąc powyższe pod uwagę, wyciągnięto wniosek, że rozdział wydatków na koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne jest najwłaściwszą metodą obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i kosztów administracyjnych dla różnych produktów.
- (73) Wobec braku jakichkolwiek innych wiarygodnych informacji, godziwą marżę zysku oszacowano na 5 %. Uznano ją za właściwą dla tego rodzaju przemysłu. Marża zysku w tej samej wysokości została przyjęta w poprzednim dochodzeniu, tzn. przeglądzie związanym z wygaśnięciem, o którym mowa w motywie (2).
- c) *Porównanie*
- (74) W celu umożliwienia bezstronnego porównania między wartością normalną i ceną eksportową, wzięto pod uwagę różnice czynników, które zgodnie z ustaleniami miały wpływ na cenę i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

- (75) VIZ STAL podało, że dokonało korekty ceny eksportowej dla transportu lądowego, kosztu frachtu, ceł eksportowych, kosztów ubezpieczenia, innych opłat, kosztów kredytu, prowizji bankowych, opłat importowych i innych, opłat skarbowych i opłat za cięcie, a koszty te uwzględniono, ponieważ uznano je za adekwatne, dokładne i potwierdzone zweryfikowaną dokumentacją.

d) *Marża dumpingowa*

- (76) Jeśli chodzi o VIZ STAL, średnią ważoną wartości normalnej według rodzajów porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej dla tego rodzaju produktu zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Porównanie wykazało istnienie praktyk dumpingowych. Na tej podstawie, marża dumpingowa, wyrażona jako procent ceny przywózowej, na bazie CIF na granicy Wspólnoty, wynosi:

VIZ STAL, Yekaterinburg: 14,7 %

4.2. Trwały charakter zmienionych okoliczności

- (78) Jeśli chodzi o VIZ STAL, poddano analizie problem czy zmienione okoliczności w stosunku do pierwotnego dochodzenia mogłyby być uważane, w granicach rozsądku, za zjawisko o trwałym charakterze. Pod tym kątem przeanalizowano potencjalne zmiany wartości normalnej i ceny eksportowej spółki. Szczególną uwagę zwrócono na jej poziom cen GOES na rynku krajowym i eksportowym, jej koszty produkcji GOES, moce produkcyjne i ich wykorzystanie, jak również na wielkość wywozu do Wspólnoty.
- (79) Najpierw stwierdzono, że w czasie pierwotnego dochodzenia wnioskodawca nie działał w warunkach gospodarki rynkowej. Jednakże, jak wykazano w motywie (22), w czasie dochodzenia w ramach bieżącego przeglądu okresowego, wnioskodawca był w stanie udowodnić, że spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit c) rozporządzenia podstawowego, tzn. przyznano mu status podmiotu działającego według reguł gospodarki rynkowej (MES). Wskutek tego, wartość normalną dla tego wnioskodawcy określono na podstawie zweryfikowanych danych przedstawionych przez tę spółkę, zamiast informacji przedstawionych przez producentów z analogicznych krajów.
- (80) Wartość normalna dla VIZ STAL została oparta zarówno o ceny krajowe jak i zrekonstruowaną wartość normalną. Jeśli chodzi o krajowe ceny sprzedaży GOES, ustalono, że w czasie dochodzenia były one stosunkowo stabilne. Było to spowodowane stałym krajowym popytem i konsumpcją, co do której nie oczekuje się istotnych zmian w najbliższej przyszłości, jak również ograniczoną

liczbą producentów i użytkowników. Zatem, oczekuje się, że krajowe ceny sprzedaży GOES nie zmienią się w istotny sposób w przyszłości.

- (81) Jeśli chodzi o koszty produkcji, należy wspomnieć, że koszty te musiały być skorygowane ze względu na niewiarygodne ceny nakładów (HRB) (patrz motywy (41) - (49)). VIZ STAL stwierdziło, że charakter więzi z jego dostawcą zmienił się po okresie dochodzenia, tzn. VIZ STAL planuje coraz częściej zaopatrywać się w HRB u innych dostawców, łącznie z dostawcami we Wspólnocie. Rozważano czy ten fakt mógłby mieć wpływ na koszty nakładów VIZ STAL, a w rezultacie na koszty produkcji. Jednakże, stwierdzono, że możliwa podwyżka cen HRB prawdopodobnie nie wpłynie na wartość normalną określoną w dochodzeniu. Jest to spowodowane faktem, że wartość normalną określono na podstawie skorygowanych kosztów produkcji, bez uwzględniania niewiarygodnej ceny nakładów. Każdy realny wzrost cen zakupu HRB do wartości rynkowej został już więc uwzględniony w wartości normalnej wykorzystywanej do celu określenia marży dumpingowej. Wskutek tego, uzasadnione jest założenie, że wartość normalna dla tego wnioskodawcy nie zmieni się istotnie w najbliższej przyszłości.

- (82) Komisja zbadała również możliwe zmiany cen eksportowych VIZ STAL na skutek zastosowania niższej opłaty celnej. W tym przypadku, ustalono, że w przeszłości sprzedaż eksportowa tej spółki była ograniczona co do ilości ze względu na obowiązujące zobowiązanie przyjęte w trakcie pierwotnego dochodzenia. Jak wspomniano w motywie (96), stwierdzono, że ten rodzaj zobowiązania nie jest już odpowiedni. Wskutek tego, przeanalizowano, czy niższa stawka opłaty celnej bez ilościowych ograniczeń przywozu spowodowałaby istotny wzrost wywozu GOES przez wnioskodawcę do Wspólnoty po niższych cenach eksportowych niż ceny dominujące w czasie przeglądu okresowego. W tym przypadku przyjęto, że wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wnioskodawcy wynosił 90 % w okresie dochodzenia. Ponadto, dochodzenia nie wykazało, aby przewidywano jakieś inwestycje mające na celu zwiększenie mocy produkcyjnych wnioskodawcy. Dlatego też, można realnie założyć, że wielkość produkcji pozostanie na stałym poziomie i nie wzrośnie istotnie w najbliższej przyszłości. Ponadto, nie znaleziono żadnego powodu dla którego wnioskodawca przesunąłby więcej swojej produkcji na rynek wspólnotowy. Dlatego też wysnuto wniosek, że wielkości wywozu GOES do Wspólnoty przez spółkę nie zmienią się w istotny sposób.

- (83) Jeśli chodzi o ceny eksportowe, przypomina się, że obowiązujące zobowiązanie miało głównie charakter ilościowy, co pozwoliło wnioskodawcy na stosunkowo swobodne ustalenie cen eksportowych w ramach określonej kwoty wywózowej. Istotnie, drugie strony, które podpisały zobowiązanie, o którym mowa miały tylko kierować się „poziomymi cenami przeważającymi na rynku wspólnotowym”. Ostateczne cło antydumpingowe było

stosowane tylko wówczas, gdy został osiągnięty pułap ilościowy. Bez wpływu na ustalenia Komisji zamieszczone w motywach (94) i (95), wielkość wywozu dużych GOES z Rosji w czasie przeglądu okresowego mieściła się w ramach ustalonego pułapu ilościowego dla tego zobowiązania. Dlatego też, cena eksportowa w czasie obecnego dochodzenia nie zawierała ceł antydumpingowych określonych w czasie pierwotnego dochodzenia. Wskutek tego można stwierdzić, że dla tej spółki niższa marża dumpingowa nie miałaby takiego wpływu jak istotnie niższe bieżące ceny eksportowe.

5. Wnioski

- (84) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, opłaty celne nie powinny przekraczać ustalonej marży dumpingowej, ale powinny być niższe niż ta marża, jeśli taka niższa opłata byłaby odpowiednim środkiem do usunięcia negatywnych skutków dla przemysłu wspólnotowego. Biorąc pod uwagę fakt, że obecne przeglądy okresowe ograniczają się do analizy praktyk antydumpingowych, poziom nakładanych opłat celnych nie powinien być wyższy niż poziom strat ustalony w trakcie pierwotnego dochodzenia jak potwierdzono w przeglądzie wygaśnięcia wspomnianym w motywie (2).
- (85) Jak wspomniano w motywie (29) decyzji nr 303/96/WWiS, pierwotna ostateczna marża dumpingowa była wyższa niż poziom usunięcia strat ustalony ostatecznie i dlatego ostateczne cło antydumpingowe opierało się na niższej marży strat, tzn. 40,1 %. Ze względu na fakt, że marża dumpingowa dla VIZ STAL w czasie niniejszego przeglądu okresowego jest niższa niż ten poziom zmienne cło antydumpingowe powinno być oparte na niższej marży dumpingowej, tzn. 14,7 %.
- (86) Wynika z powyższego, że w stosunku do VIZ STAL oraz jak stanowi art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, cło antydumpingowe nałożone decyzją nr 303/96/WWiS i potwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 151/2003 w sprawie przywozu GOES z Rosji powinno zostać zmienione.
- (87) Jeśli chodzi o NLMK obecny przegląd okresowy powinien zostać zakończony, a ostateczne cło antydumpingowe nałożone decyzją nr 303/96/WWiS i potwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 151/2003 powinno być utrzymane.
- (88) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach na podstawie, których zamierzano zalecić zmianę istniejących środków w stosunku do VIZ STAL i zakończyć przegląd okresowy w stosunku do NLMK i miały możliwość przedstawienia swoich uwag. Uwagi zostały przedstawione i wzięte pod uwagę tam, gdzie było to uzasadnione. Stronom dano także czas na składanie oświadczeń związanych z informacją.

D. PRZEGLĄD OKRESOWY OGRANICZONY DO FORMY ŚRODKÓW

- (89) Jak stwierdzono w motywie (2), przegląd okresowy dotyczący formy środków na przywóz GOES pochodzących z Rosji został wszczęty przez Komisję na jej własny wniosek w celu przeanalizowania odpowiedności i skuteczności zobowiązania przyjętego decyzją nr 303/96/WWiS. Dochodzenie przeprowadzono w połączeniu z przeglądem wygaśnięcia zakończonym rozporządzeniem (WE) nr 151/2003 i przeglądami okresowymi ograniczonymi do praktyk dumpingowych w stosunku do wnioskodawców.
- (90) W związku z tym, stwierdza się, że zobowiązanie pierwotnie przyjęte, było w swojej zasadniczej treści, zobowiązaniem ilościowym zgodnie z którym spółki zobowiązywały się, że ich wywóz do Wspólnoty będzie odbywał się w ramach ogólnego pułapu ilościowego.
- (91) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, celem zobowiązania jest usunięcie strat spowodowanych przywozem dumpingowym. Osiąga się to poprzez podniesienie cen przez eksportera lub zaprzestanie wywozu po cenach na poziomie dumpingu. Dochodzenia wykazały, że ten rodzaj zobowiązania przyjętego pierwotnie, które po prostu ograniczało wysokość przywozu do Wspólnoty nie spowodowało wzrostu cen do poziomów, które nie powodowałyby strat i w ten sposób przywróciłyby handel oparty na zasadach wzajemności w polityce celnej na rynku wspólnotowym. Zatem, w tym przypadku, zobowiązania w ich obecnej formie nie zostały uznane za odpowiedni i skuteczny środek do usunięcia strat spowodowanych praktykami dumpingowymi.
- (92) Pierwotne zobowiązania zostały nie tylko podpisane przez wnioskodawców w czasie bieżących przeglądów, ale również przez rosyjskiego handlowca wywożącego rozpatrywanego produktu w czasie dochodzenia, gdy trwało pierwotne dochodzenie i przez władze rosyjskie w celu zagwarantowania właściwego nadzoru nad zobowiązaniem o którym mowa. Jak już ustalono w trakcie przeglądu wygaśnięcia wspomnianego w motywie (2), spółka handlowa, która była jednym z podpisujących, mianowicie VO „Promsyrioimport” (Moskwa) zaprzestała swojej działalności wywozowej GOES do Wspólnoty po nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych przed styczniem 2000 r. Dlatego też tej spółki handlowej nie traktowana jako zainteresowanej strony w przeglądzie wygaśnięcia, który doprowadził do utrzymania ostatecznych ceł antydumpingowych w styczniu 2003 r. Powyższa spółka handlowa nie zgłosiła się i nie potwierdziła swojego zainteresowania ponownym wywozem GOES do Wspólnoty ani też nie wyraziła życzenia, aby traktować ją jako potencjalnie zainteresowaną stronę w bieżącym dochodzeniu antydumpingowym.

- (93) Ponadto, stwierdzono, że biorąc pod uwagę zmienioną sytuację Rosji, która w międzyczasie została w pełni uznana za kraj o gospodarce rynkowej, żadne gwarancje rosyjskich władz odnoszące się do właściwego nadzoru nad zobowiązaniami oferowanymi przez rosyjskich producentów eksportujących w ramach dochodzenia antydumpingowego, w nowej sytuacji nie są już ani potrzebne ani stosowne.
- (94) Na koniec jak wspomniano w zawiadomieniu wszczynającym postępowanie przeglądu okresowego ograniczone do formy środków napotkano na problemy związane z realizacją nadzoru nad zobowiązaniem, co ma swoje konsekwencje dla skuteczności tych środków. Zostało to potwierdzone przez niniejsze dochodzenie. Dlatego też, stwierdzono, że struktura sprzedaży zarówno producentów eksportujących jak i wykorzystywane kanały sprzedaży nie pozwalały im na zidentyfikowanie końcowego przeznaczenia rozpatrywanego produktu. Wskutek tego, ustalenie czy wyroby były ponownie wywożone lub wprowadzone do wolnego obrotu we Wspólnocie nie było możliwe (patrz także motyw (95)). Dlatego też nie było możliwe ustalenie czy sprawozdania przedstawione przez zainteresowanych eksportujących producentów były tak kompletne i dokładne jak tego wymaga zobowiązanie.
- (95) W tym kontekście należy zauważyć, że od przyjęcia zobowiązań, dwa różne rodzaje licencji eksportowych zostały wprowadzone, mianowicie licencje typu A (wywóz przeznaczony do swobodnego obrotu we Wspólnocie) oraz licencje typu B (wywóz przeznaczony na przywóz do Wspólnoty w ramach odrębnych reżimów celnych). Podczas, gdy na towary wywożone w ramach licencji A roczny pułap ilościowy musi być przestrzegany, towary wywożone w ramach licencji B nie podlegają takim ograniczeniom ilościowym. Powiązani importerzy, nie mający możliwości ustalenia ostatecznego przeznaczenia przywożonych produktów nie mogli przedstawić wystarczającej dokumentacji dotyczącej ponownego wywozu towarów, które opuściły Rosję w ramach licencji eksportowej typu B. Ponadto, stwierdzono we współpracy z odpowiednimi władzami celnymi, że wiele z tych przywożonych towarów zadeklarowano do wolnego obrotu, co stanowiło zagrożenie dla skuteczności zobowiązania. Procedury stosowane przez firmy okazały się niewystarczające w celu właściwego stosowania wszystkich wymogów określonych w tym zobowiązaniu. Zatem, nie można wykluczyć potencjalnego ryzyka możliwego obchodzenia tego zobowiązania.
- (96) W świetle powyższych rozważań, stwierdzono, że zobowiązanie w swojej obecnej formie nie jest już odpowiednie, zwłaszcza jeśli chodzi o jego skuteczny nadzór. Wnioskodawcy, jak również pozostali sygnatariusze zobowiązania, mianowicie VO 'Promsyrimport' (Moskwa) i władze rosyjskie zostały poinformowane o wnioskach Komisji i miały możliwość przedstawienia własnych uwag.
- (97) Jeden wnioskodawca, NLMK, wyraził sprzeciw wobec ustaleń Komisji w sprawie odpowiedniości zobowiązania. Wnioskodawca ten stwierdził zwłaszcza, że (i) obowiązujący system licencji wyklucza wszelkie możliwe obejścia; (ii) przywóz w ramach pułapu określonego w zobowiązaniu byłby poniżej najniższego poziomu strat i dlatego zapewnia usunięcie strat spowodowanych praktykami dumpingowymi; oraz (iii) zmiana liczby stron podpisujących nie jest wystarczającym powodem do cofnięcia zgody na zobowiązanie.
- (98) Przytoczone argumenty dotyczące wprowadzania w życie bieżącego zobowiązania zaprzeczają ustaleniom Komisji (patrz motywy (94) i (95)) i nie znajdują potwierdzenia w żadnej dokumentacji. Wniosek, że istnieje potencjalne ryzyko obchodzenia zobowiązania nie może być również wykluczony. Wynika z tego, że bieżące zobowiązanie nie daje wystarczającej gwarancji, że negatywny skutek praktyk dumpingowych byłby rzeczywiście wyeliminowany i w związku z tym zobowiązanie to uważa się za nieodpowiednie. Zmiany liczby stron, które podpisały zobowiązanie nie należy traktować osobno, lecz widzieć ją w kontekście ogólnych istotnych zmienionych warunków w Rosji od czasu przyjęcia zobowiązania. Dlatego też niniejsze wnioski musiały zostać odrzucone.
- (99) Na koniec, wnioskodawca ten twierdził także, że obecny przegląd okresowy ograniczony do formy środków powinien być zakończony razem z innymi przeglądami okresowymi, które mogą być wszczęte po rozszerzeniu Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. Należy zauważyć, że częściowy przegląd okresowy środków dotyczących przywozu GOES z Rosji, który został wszczęty dnia 20 marca 2004 r.⁽¹⁾ oceni w świetle interesów Wspólnoty, czy istnieje potrzeba dostosowania istniejących środków w celu uniknięcia nagłych i nadmiernie negatywnych skutków rozszerzenia Unii Europejskiej dla zainteresowanych stron, łącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami. Uwzględniając powyższe, nie ma żadnego bezpośredniego związku pomiędzy obecnym przeglądem okresowym ograniczonym do formy bieżących środków i toczącym się częściowym przeglądem okresowym w ramach rozszerzenia. Dlatego też argument ten został odrzucony.
- (100) Jak wynika z powyższego zobowiązanie w swojej obecnej formie nie jest już odpowiednie.

E. PROPOZYCJE NOWYCH ZOBOWIĄZAŃ

- (101) W odniesieniu do ujawnienia istotnych faktów i w świetle rozważań, na podstawie których stwierdzono, że poziom istniejącej marży antydumpingowej powinien być zmieniony, tam gdzie to właściwe, i że zobowiązanie ilościowe w swojej obecnej formie nie jest już odpowiednie, NLMK złożyło propozycję zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 70, z 20.3.2004, str. 15.

(102) Jednakże poziom współpracy tej spółki podczas dochodzenia oraz dokładność i wiarygodność przedstawionych danych była niewystarczająca (patrz motyw (24)). Dlatego też, jest mało prawdopodobne, że zobowiązanie cenowe tej spółki może być skutecznie nadzorowane. Z tego powodu, przyjęcie propozycji zobowiązania zaofertowane przez NLMK zostało uznane za niepraktyczne w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dlatego też stwierdzono, że propozycja zobowiązania

złożona w odniesieniu do informacji nie powinna być przyjęta.

(103) Zainteresowane strony zostały poinformowane o tym fakcie i powodach dla których zaproponowane zobowiązanie nie mogło być przyjęte, z podaniem szczegółów zainteresowanemu wnioskodawcy. Po konsultacji z Komitetem Doradczym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przegląd środków antydumpingowych dotyczących przywozu walcowanych na zimno blach i zwojów elektrotechnicznych teksturowanych o szerokości ponad 500 mm pochodzących z Rosji i objętych pozycjami CN 7225 11 00 (blachy o szerokości 600 mm lub powyżej) i 7226 11 10 (blachy o szerokości ponad 500 mm ale mniej niż 600 mm) w odniesieniu do Kombinatu Metalurgicznego Novolipetsk („NLMK”) został niniejszym zakończony.

Artykuł 2

Art. 1 w rozporządzeniu Rady nr (WE) 151/2003 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz walcowanych na zimno blach i zwojów elektrotechnicznych teksturowanych o szerokości ponad 500 mm pochodzących z Rosji i objętych pozycjami CN 7225 11 00 (blachy o szerokości 600 mm lub powyżej) i 7226 11 00 (pozycja TARIC 7226 11 00 10) (blachy o szerokości ponad 500 mm ale mniej niż 600 mm).
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego netto loco granica Wspólnoty, przed ocleniem, dla wyrobu wyprodukowanego przez następujące firmy będzie wynosiła:

Spółka	Stawka celna	Dodatkowa pozycja TARIC
OOO Viz-Stal, 28, Kirov St., 620028 Yekaterinburg GSP-715	14,7 %	A516
Wszystkie inne spółki	40,1 %	A999

3. O ile nie ustalono inaczej, mają zastosowanie obowiązujące przepisy celne.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady
B. COWEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 991/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1100/2000 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz węgla krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Federacji Rosyjskiej i Ukrainy oraz przedłużające zobowiązanie przyjęte decyzją Komisji 94/202/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i art. 22 lit. c),

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 821/94⁽²⁾, wydanym w następstwie rewizji wygaśnięcia, Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz węgla krzemu, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Federacji Rosyjskiej i Ukrainy. Jednocześnie, Komisja przyjęła za pomocą swej decyzji 94/202/WE⁽³⁾, zobowiązanie zaproponowane przez rząd Rosji, w powiązaniu z V/O Stankoimport, Moskwa, Rosja. Rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000⁽⁴⁾, wydanym w następstwie rewizji wygaśnięcia, Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty węgla krzemu („rozpatrywany produkt”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (CHRL), Federacji Rosyjskiej (Rosja) i Ukrainy (Ukraina), a Komisja przedłużyła zobowiązanie przyjęte decyzją 94/202/WE dla spółki rosyjskiej „V/O Stankoimport”.
- (2) Stawka cła stosowanego do ceny netto franco granica Wspólnoty przed uiszczeniem opłat celnych jest ustalona w wysokości 23,3 % na przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z Rosji.
- (3) Stawka cła stosowanego do ceny netto franco granica Wspólnoty przed uiszczeniem opłat celnych jest ustalona w wysokości 24 % na przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z Ukrainy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 21 Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1786/97 (Dz.U. L 254 z 17.9.1997, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 32

⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 26.5.2000, str. 3

2. Dochodzenie

- (4) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾, ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu tymczasowego obowiązujących środków („środki”), zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (5) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji, w celu ustalenia czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”) oraz biorąc pod uwagę interesy Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków, mających na celu uniknięcie nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, włącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (6) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, producentami eksportującymi w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu dochodzenia i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane zostały wysłuchane.
- (7) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:
 - a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:
 - Rada Europejskiego Przemysłu Chemicznego (CEFIC)
 - b) Producent eksportujący:
 - Zaporozhsky Abrasivny Combinat, Zaporozhye, Ukraina,
 - c) Exporter:
 - V/O Stankoimport, Rosja
 - d) Producent:
 - JSC Volzhsky Abrasive Works, Rosja

⁽⁵⁾ Dz.U. L 70 z 20.3.2004, str. 15

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (8) Rozpatrywanym produktem jest ten sam produkt, który podlegał pierwotnemu badaniu, objęty pozycją CN 2849 20 00.
- (9) Proces produkcji węgliku krzemu odbywa się w taki sposób, że w jego wyniku uzyskuje się automatycznie różnorodny jakościowo węglik krzemu, który można podzielić na dwa podstawowe gatunki: krystaliczny i metalurgiczny. Gatunek krystaliczny, klasyfikowany dalej w typach czarnym i zielonym, jest normalnie wykorzystywany przy produkcji narzędzi ściernych, tarcz szlifierskich, wysokiej jakości produktów refrakcyjnych, wyrobów ceramicznych, materiałów plastikowych itp., natomiast gatunek metalurgiczny jest zazwyczaj wykorzystywany przy eksploatacji odlewni i wielkich pieców jako nośnik krzemowy. Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń, do celów obecnego dochodzenia oba gatunki przyjmuje się za jeden produkt.

C. WYNIKI DOCHODZENIA**I. W SPRAWIE WĘGLIKA KRZEMU POCHODZĄCEGO Z ROSJI****1. Stanowiska stron**

- (10) Rosyjski eksporter w związku z zobowiązaniem oświadczył, że wielkość przywozu, do którego stosuje się zobowiązanie została ustalona na podstawie sprzedaży dokonanej przez niego na rynek UE15, i że zatem to zobowiązanie powinno ulec zmianie, aby w odpowiedni sposób uwzględnić rynek UE25. Stwierdził on, że taki przegląd jest istotny w celu uniknięcia dyskryminacji na korzyść innych eksporterów rozpatrywanego produktu do UE.

2. Uwagi Państw Członkowskich

- (11) Państwa Członkowskie przedstawiły swoje uwagi i większość z nich popiera dostosowanie środków uwzględniając rozszerzenie.

3. Ocena

- (12) Na podstawie dostępnych danych i informacji dokonano analizy, która potwierdziła, że wielkości przywozu rozpatrywanego produktu z Rosji do UE10 była znaczna. Biorąc pod uwagę fakt, że wielkość przywozu, która jest przedmiotem obecnie obowiązującego zobowiązania została ustalona na podstawie przywozu do UE15, nie uwzględnia ona zwiększenia wielkości przywozu do UE25.

4. Wniosek

- (13) Uwzględniając powyższe, uznaje się, że biorąc pod uwagę rozszerzenie właściwe jest dostosowanie środków tak, aby zaspokoić dodatkowe wielkości przywozu na rynek UE10.

- (14) Początkowa wielkość przywozu, która jest przedmiotem zobowiązania dla UE15 została obliczona i ustalona na każdy kolejny rok w drugiej połowie bieżącego roku jako udział popytu wspólnotowego na podstawie ubiegłego, w stosunku do bieżącego roku. Zwiększenie wielkości przywozu na podstawie zobowiązania zostało obliczone za pomocą takiej samej metody.
- (15) Uznano zatem, że Komisja może przyjąć wniosek zmienionego zobowiązania odzwierciedlającego sytuację po rozszerzeniu oraz na podstawie metody opisanej w motywie 11.

II. W SPRAWIE WĘGLIKA KRZEMU POCHODZĄCEGO Z UKRAINY**1. Wnioski zainteresowanych stron w państwach eksportujących**

- (16) Władze ukraińskie i ukraiński producent eksportujący stwierdzili, że ich zwyczajowa wymiana handlowa z UE10 będzie poważnie zakłócona z powodu wysokiego poziomu ceł antydumpingowych i w konsekwencji rozszerzenia środków na UE10.
- (17) W szczególności, stwierdzili oni, że gwałtowna i wysoka podwyżka cen spowodowana wysokim poziomem ceł antydumpingowych powoduje, że produkt staje się niewspółmiernie drogi dla produkcji metalurgicznego brykietu.

2. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (18) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego oświadczyli, że nie będą się oni przeciwstawiali żadnym propozycjom wprowadzenia w okresie przejściowym środków tymczasowych, które nie wpłyną negatywnie na jego sytuację.

3. Uwagi Państw Członkowskich

- (19) Władze Republiki Czeskiej, Węgier i Republiki Słowackiej uznały, że szczególne przejściowe ustalenia powinny stosować się po rozszerzeniu do przywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy. Stwierdzono, że rozpatrywany produkt jest istotny dla przemysłowych użytkowników końcowych w UE10 ponieważ nie jest on produkowany w tych państwach.
- (20) Ponadto niektóre z tych władz uznały, że cła antydumpingowe powinny zostać zawieszone w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu pochodzącego z Ukrainy.

4. Ocena

- (21) Na podstawie dostępnych danych i informacji dokonano analizy, która potwierdziła, że wielkości przywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy do UE10 była znaczna w roku 2003.

- (22) Uznając, że rozpatrywany produkt jest istotny dla zwyczajowych przemysłowych użytkowników końcowych w UE10, a cło antydumpingowe jest relatywnie wysokie, uznano zatem, że w interesie Wspólnoty jest stopniowe dostosowywanie obecnie obowiązujących środków, w celu uniknięcia gwałtownego i nadmiernie negatywnego skutku dla wszystkich zainteresowanych stron.

5. Wniosek

- (23) Wszystkie te aspekty i interesy zostały wzięte pod uwagę oraz rozpatrzone jako całość. Wynika z tego, że nagłe zastosowanie istniejących środków miałyby negatywny wpływ na interesy importerów i użytkowników w UE10, gdyby nie zostały przyjęte na okres tymczasowy.
- (24) Natomiast, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu wspólnotowego, interesy tego przemysłu nie poniosłyby uszczerbku, jeżeli środki takie byłyby czasowo dostosowane z tego względu, że obecnie przemysł ten nie może w pełni zaspokoić zapotrzebowania klientów w UE10.
- (25) W takich okolicznościach, można dojść do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie jest stosowanie istniejących środków bez ich przejściowego dostosowania. Jednakże takie dostosowanie w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu do UE10 nie powinno być takie, aby prowadzić do zagrożenia pożądanego poziomu ochrony handlu.
- (26) W tym celu zbadano różne sposoby najlepszej ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym dumpingiem, biorąc jednocześnie pod uwagę interes wspólnotowy poprzez ograniczanie szoku gospodarczego wynikającego z cel antydumpingowych dla zwyczajowych klientów w UE10 w okresie dostosowania gospodarczego w następstwie rozszerzenia.
- (27) Uznano, że można to osiągnąć poprzez udzielenie zezwolenia na przywóz zwyczajowych wielkości wywozowych z Ukrainy do UE10 bez cła antydumpingowego na okres przejściowy. W tym kontekście, wszelki wywóz do UE10 powyżej tych zwyczajowych wielkości wywozu będzie podlegał normalnym cłom antydumpingowym, podobnie jak wywóz do UE15.

6. Zobowiązanie

- (28) Po przeprowadzeniu oceny różnych opcji najlepszego sposobu utrzymania zwyczajowego wywozu do UE10 uznano, że najbardziej odpowiednim środkiem jest przyjęcie dobrowolnego zobowiązania od współpracujących stron wraz z pułapami ilościowymi. Zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zasugerowała eksportującemu producentowi zobowiązanie i, w efekcie jeden eksportujący producent rozpatrywanego produktu w Ukrainie zaproponował zobowiązanie.
- (29) W tym kontekście, należy odnotować, że zgodnie z art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia przy ustalaniu warunków zobowiązania wzięto pod uwagę szczególne okoliczności rozszerzenia. Tworzą one specjalny środek, ponieważ tworzą tymczasowy sposób dostosowania istniejących środków dla UE25.
- (30) Wielkości przywozowe („pułapy”) zostały zatem ustalone dla eksportujących producentów na Ukrainie, przy użyciu jako bazy ich zwyczajowej wielkości wywozu do UE10 w roku 2001, 2002 i 2003. Należy jednak odnotować, że nienormalnawyżka w wielkości wywozu do UE10 zaobserwowana w ciągu ostatnich kilku miesięcy roku 2003 i pierwszych miesięcy roku 2004 została odjęta od zwyczajowych wielkości przy ustalaniu pułapów.
- (31) Przy sprzedaży do UE10 zgodnie z własnymi zobowiązaniami eksportujący producenci, o których mowa wyrazili zgodę na utrzymanie swoich ogólnych zobowiązań w stosunku do klientów indywidualnych w UE10. Eksportujący producenci powinni mieć świadomość, że za możliwe do praktycznej realizacji uznawane są tylko te zobowiązania, w ramach sprzedaży objętej zobowiązaniem, które dotyczą utrzymania zwyczajowego handlu z ich klientami w UE10.
- (32) Eksportujący producenci powinni również zdawać sobie sprawę, że jeżeli okaże się że zasady handlu znacznie się zmieniły lub monitorowanie zobowiązania zostało utrudnione lub stało się niemożliwe Komisja, na podstawie zobowiązania, ma prawo wycofać zgodę na zobowiązanie spółki, co będzie skutkowało nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1100/2000 lub może dostosować poziom pułapów, lub może podjąć inne działania naprawcze.
- (33) Zatem, wszelkie zobowiązania ofertowe respektujące powyższe warunki mogą być zaakceptowane przez Komisję w drodze rozporządzenia Komisji.

D. ZMIANA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1100/2000

- (34) W świetle powyższego, należy umożliwić, w przypadku zobowiązań zaakceptowanych przez Komisję w kolejnym rozporządzeniu Komisji, wyłączenie przywozu do wspólnoty dokonanego na podstawie warunków takich zobowiązań spod cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) 1100/2000 poprzez zmianę tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Komisja może przyjąć wniosek w sprawie zmienionego zobowiązania zwiększającego wielkość przywozu, który podlega zobowiązaniu przyjętemu decyzją Komisji (94/202/WE) z dnia 9 marca 1994 r. w związku z przywozem węgla krzemu pochodzącego z Rosji. Zwiększenie takie jest obliczane przy użyciu takiej samej metody jak ta, która została użyta przy obliczaniu początkowych pułapów dla Wspólnoty 15 Państw Członkowskich. Początkowy pułap został obliczony i ustanowiony dla każdego następnego roku w drugiej połowie bieżącego roku jako udział w rzeczywistym popycie Wspólnoty na podstawie ubiegłego roku w stosunku do roku bieżącego.

2. Zatem, Komisja może odpowiednio zmodyfikować zobowiązanie.

Artykuł 2

Do art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1100/2000 dodaje się ustęp w brzmieniu:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

„4. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji. Przywóz taki jest zwolniony z cła antydumpingowego pod warunkiem, że:

- a) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,
- b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz
- c) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej.”

Artykuł 3

Tekst zamieszczony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia jest dodany do rozporządzenia (WE) nr 1100/2000.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Rady

Le président

B. COWEN

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Następujące informacje są zamieszczane na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży węgla krzemowego przez spółkę do Wspólnoty, która to sprzedaż jest przedmiotem zobowiązania:

1. Nagłówek »FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM«.
2. Nazwa spółki wymienionej w art. 1 rozporządzenia Komisji [WSTAWIĆ NUMER], która wystawia fakturę.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowa pozycja TARIC, pod którym towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty
6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - numer pozycji produktu (PCN) używanej do celów dochodzenia i zobowiązania (np. PCN 1, PCN 2 itd),
 - opis towarów w zrozumiałym języku, który odpowiada odpowiedniej pozycji PCN (np. PCN 1: PCN 2: itd),
 - numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
 - pozycja CN,
 - ilość (podawana w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - obowiązującymi warunkami płatności,
 - obowiązującymi warunkami dostawy,
 - całkowitymi upustami oraz zniżkami.
8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera we Wspólnocie, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura handlowa towarzysząca towarom objętym zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

»Ja niżej opisany(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez (spółkę) i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia [WSTAWIĆ NUMER]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.««

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 992/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3068/92 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i 22 lit. c),

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 969/2000⁽²⁾ Rada zmieniła i rozszerzyła środki nałożone rozporządzeniem (WE) nr 3068/92⁽³⁾, w sprawie przywozu do Wspólnoty chlorku potasu („rozpatrywany produkt”) pochodzącego z Republiki Białorusi („Białorusi”), Federacji Rosyjskiej („Rosji”) i Ukrainy.
- (2) Środki te to stałe kwoty ceł ustalone na podstawie kategorii i stopnia produktu, w zakresie od 19,51 EUR za tonę do 48,19 EUR za tonę w przypadku Białorusi, od 19,61 EUR za tonę do 40,63 EUR za tonę w przypadku Rosji oraz od 19,61 EUR za tonę do 48,19 EUR za tonę w przypadku Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu tymczasowego obowiązujących środków („środki”), zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (4) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji aby ustalić czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”) oraz biorąc pod uwagę interesy Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków, mających na celu uniknięcie nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, włącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (5) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterami/producentami w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu dochodzenia i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane zostały wysłuchane.

- (6) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:

a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:

Europejskie Stowarzyszenie Producentów Potażu

b) Producenci eksportujący:

Production Amalgamation Belaruskali, Soligorsk, Białoruś

JSC Silvinit, Solikamsk, Rosja

JSC Uralkali, Berezniki, Rosja

c) Eksporter:

IPC, Moskwa, Rosja (związany z JSC Silvinit i Production Amalgamation Belaruskali).

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (7) Rozpatrywanym produktem jest chlorek potasu (potaż, KCl) ogólnie używany jako nawóz do celów rolnych, bezpośrednio zmieszany z innymi nawozami lub po przeróbce na nawóz złożony znany jako NPK (azot, fosfor, potas). Zawartość potasu jest zmienna i wyrażana jest jako procent wagi tlenku potasu (K₂O) w suchym, bezwodnym produkcie. Jest również używany jako surowiec do produkcji niektórych produktów przemysłowych i farmaceutycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 06.03.1996, str. 1, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.03.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz. U. L 112, z 11.05.2000, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 24.10.1992, str. 41, rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 969/2000.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (8) W handlu potaż występuje w formie standardowej/proszkowej (standardowy potaż) lub w formie „innej niż standardowa” obejmującej również formę granulowaną (granulowany potaż). Produkt klasyfikowany jest ogólnie w trzech podstawowych kategoriach, opartych na zawartości K_2O , mianowicie:
- zawartość potasu nie przekraczająca 40 % K_2O — oznaczona pozycją CN 3104 20 10,
 - zawartość potasu przekraczająca 40 % K_2O lecz mniejsza lub równa 62 % — oznaczona pozycją CN 3104 20 50,
 - zawartość potasu powyżej 62 % K_2O — oznaczona pozycją CN 3104 20 90.
- (9) Obowiązujące środki antydumpingowe określają różne poziomy ceł antydumpingowych dla standardowego potażu, z jednej strony, i dla pozostałych form potażu, włącznie z granulowanym potażem z drugiej. Należy stwierdzić, że podczas ostatniego dochodzenia przeglądowego w roku 2000 uznano, że przywóz wybranych specjalnych mieszanek z nietypowo wysoką zawartością potażu, nie uwzględnionych w ramach wyżej wskazanych pozycji CN dla potażu, należy uznawać za rozpatrywany produkt. Wniosek taki przyjęto z uwagi na to, że mieszanki takie posiadają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz mają takie samo zastosowanie, jak wyżej wymienione podstawowe kategorie. Ponieważ obecne dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących na konieczność zmiany dotychczasowego podejścia, w celu zapewnienia stałego stosowania środków antydumpingowych, jak również w celu uniknięcia błędnej klasyfikacji, w niniejszym rozporządzeniu uznano za niezbędne ustalenie minimalnej zawartości K_2O w takich mieszkach na 35 % lub więcej do zawartości 62 % wagi suchego bezwodnego produktu.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wnioski zainteresowanych stron w państwach eksportujących

- (10) Dwaj rosyjscy i jeden białoruski producent eksportujący, jeden rosyjski eksporter oraz władze rosyjskie stwierdzili, że ich zwyczajowa wymiana handlowa z UE10 będzie poważnie zakłócona z powodu wysokiego poziomu ceł antydumpingowych i w konsekwencji rozszerzenia środków na UE10.
- (11) W szczególności, stwierdzili oni, że gwałtowna i wysoka podwyżka cen spowodowana wprowadzeniem określonych ceł antydumpingowych powoduje, że produkt staje się niewspółmiernie drogi dla rolniczych, przemysłowych i farmaceutycznych użytkowników końcowych w UE10.
- (12) Należy odnotować, że żaden producent eksportujący/eksporter z Ukrainy ani władze ukraińskie nie zgłosiły uwag.

2. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (13) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego oświadczyli, że mimo iż ceny w UE10 były ponad 30 % niższe niż obowiązujące w Unii Europejskiej, w jej kształcie istniejącym bezpośrednio przez dniem 1 maja 2004 r. („UE 15”), nie będą oni przeciwstawiali się żadnym propozycjom wprowadzenia w okresie przejściowym środków tymczasowych, które nie wpłyną negatywnie na obecny kształt sprzedaży w UE15.

3. Uwagi Państw Członkowskich

- (14) Władze niektórych Państw Członkowskich UE10 włącznie z Republiką Czeską, Węgrami, Litwą i Republiką Słowacką uznają, że szczególne przejściowe ustalenia powinny stosować się do przywozu rozpatrywanego produktu z Białorusi i Rosji po rozszerzeniu.
- (15) W związku z tym, stwierdzono, że rozpatrywany produkt ma strategiczne znaczenie dla użytkowników związanych z rolnictwem i przemysłem w UE10, ponieważ nie jest produkowany w tych państwach, ani nie można go łatwo zastąpić innym produktem. Stwierdzono również, że producenci rozpatrywanego produktu w UE15 nie mają potencjału, aby zaspokoić popyt użytkowników w UE10.
- (16) Następnie stwierdzono, że należy zapobiec gwałtownej i wysokiej podwyżce cen nawozu potażowego dla rolników w UE10, ponieważ w przeciwnym razie staną oni w obliczu kolejnej trudności w dostosowywaniu się do nowej konkurencji producentów rolniczych w UE15. Istota tego zagadnienia została dalej podkreślona przez znaczącą wartość wywozu (około 87 milionów euro rocznie) z Białorusi i Rosji do UE10 w porównaniu do wywozu do UE15 w wysokości około 45 milionów euro rocznie z tych państw.

- (17) Stwierdzono zatem, że przywóz do UE10 rozpatrywanego produktu w cenach, które nie ulegną gwałtownej i wysokiej podwyżce ma najwyższe znaczenie dla tych użytkowników końcowych w UE10.
- (18) A zatem, władze te są zdania, że przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z Białorusi i Rosji do UE10 powinien być traktowany w sposób szczególnie jeżeli chodzi o środki antydumpingowe.

4. Ocena

- (19) Na podstawie dostępnych danych i informacji, dokonano analizy, która potwierdziła, że istnieje wyraźna różnica, około 32 %, pomiędzy większością cen za ten sam gatunek rozpatrywanego produktu w UE10 i UE15 (na przykład: cena podstawowego gatunku potażu w UE10 w roku 2003 wynosiła 79 EUR za tonę, podczas gdy cena podstawowego gatunku w UE15 w roku 2003 wynosiła, średnio, około 117 EUR za tonę).

- (20) Analiza wykazała również, że wielkość przywozu dokonywanego do UE 10 z Białorusi i Rosji była znaczna w roku 2003 (około 1,1 miliona ton, a zatem około 14 % łącznej przewidywanej konsumpcji razem w UE10 i UE15).
- (21) Uznano również, że w UE10 nie istnieje produkcja rozpatrywanego produktu oraz, że wśród producentów w UE15 nie ma obecnie wystarczającego potencjału, aby zaopatrywać klientów w UE10. Ponadto, biorąc pod uwagę charakter produktu uznano, że nagła zmiana ich zwyczajowych źródeł zaopatrzenia byłaby trudna dla kupujących w UE10.

5. Wniosek

- (22) Wszystkie te aspekty i interesy zostały wzięte pod uwagę oraz rozpatrzone jako całość. Wynika z tego, że nagłe zastosowanie istniejących środków miałyby negatywny wpływ na interesy importerów i użytkowników w UE10, gdyby nie zostały przyjęte na okres tymczasowy.
- (23) Natomiast, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu wspólnotowego, interesy tego przemysłu nie poniosłyby uszczerbku, jeżeli środki takie byłyby czasowo dostosowane, z tego względu, że biorąc pod uwagę obecną zwyczajową wymianę handlową, przemysł ten nie może w pełni zaspokoić zapotrzebowania klientów w UE10.
- (24) W takich okolicznościach, biorąc pod uwagę szczególną sytuację w związku z rozszerzeniem można dojść do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie jest stosowanie istniejących środków bez ich przejściowego dostosowania. Jednakże, takie dostosowanie w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu do UE10 nie powinno być takie, aby prowadzić do zagrożenia pożądanego poziomu ochrony handlu.
- (25) W tym celu, zbadano różne sposoby najlepszej ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym dumpingiem, biorąc jednocześnie pod uwagę interes wspólnotowy poprzez ograniczanie szoku gospodarczego wynikającego z cel antydumpingowych dla zwyczajowych klientów w nowych Państwach Członkowskich w okresie dostosowania gospodarczego w następstwie rozszerzenia.
- (26) Uznano, że można to najlepiej osiągnąć poprzez zezwolenie na tradycyjną wielkość wywozu z Białorusi i Rosji

do UE10 bez cel antydumpingowych przez okres przejściowy, pod warunkiem, że zamiast nakładania cel antydumpingowych ceny wywozowe do tych Państw Członkowskich zostaną podniesione, za pomocą minimalnych cen przywozowych („MIP”) do poziomów, które w sposób znaczny przyczynią się do usunięcia szkody. W tym kontekście, wszelki wywóz do UE10 powyżej tych zwyczajowych wysokości wywozu będzie podlegał normalnym cłom antydumpingowym, podobnie jak wywóz do UE15.

6. Zobowiązania

- (27) Po przeprowadzeniu oceny różnych opcji najlepszego sposobu utrzymania zwyczajowego wywozu do UE10 i zapewnieniu istotnego wkładu w usunięcie szkód uznano, że najbardziej odpowiednim środkiem byłoby przyjęcie dobrowolnego zobowiązania od współpracujących stron z ustaleniem minimalnych cen przywozowych i pułapów ilościowych. Zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 podstawowego rozporządzenia Komisja może zasugerować zobowiązania eksportującym producentom, których to dotyczy .
- (28) W tym kontekście, należy odnotować, że zgodnie z art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia przy ustalaniu warunków zobowiązania można wziąć pod uwagę szczególne okoliczności rozszerzenia. Zobowiązania te stworzą specjalny środek, ponieważ tworzą tymczasowy sposób dostosowania istniejących środków dla UE25.
- (29) Należy również odnotować, że zobowiązanie nie będzie bezpośrednio równoznaczne z cłem antydumpingowym, ponieważ ustalone minimalne ceny przywozowe są na niższym poziomie niż byłyby zazwyczaj. Podjęcie innej niż opisano powyżej decyzji spowodowałoby, że cena rozpatrywanego produktu dla odbiorcy końcowego w UE10 stałaby się nadmiernie wysoka i dlatego nie byłoby to w interesie Wspólnoty. Niemniej jednak, eksportujący producenci powinni podjąć się podniesienia swoich cen do poziomów, które znacznie przyczynią się do eliminowania szkody.
- (30) Wielkości przywozowe („pułapy”) powinny zatem zostać ustalone dla eksportujących producentów w Białorusi i w Rosji, przy użyciu jako bazy ich zwyczajowej wysokości wywozu do UE10 w latach 2001, 2002 i 2003. Należy jednakże odnotować, że nienormalna wyżka w wysokości wywozu do UE10 zaobserwowana w ciągu ostatnich kilku miesięcy roku 2003 i pierwszych miesięcy roku 2004 powinna być odjęta od zwyczajowych wysokości przy ustalaniu pułapów.

- (31) Przy sprzedaży do UE10 zgodnie z własnymi zobowiązaniami eksportujący producenci, o których mowa wyrazili zgodę na utrzymanie swoich ogólnych zobowiązań w stosunku do klientów indywidualnych w UE10. Eksportujący producenci powinni mieć świadomość, że za możliwe do praktycznej realizacji uznawane są tylko te zobowiązania, w ramach sprzedaży objętej zobowiązaniem, które dotyczą utrzymania zwyczajowego handlu z ich klientami w UE10.
- (32) Eksportujący producenci powinni również zdawać sobie sprawę, że w myśl zobowiązania, jeżeli okaże się, że zasady handlu znacznie się zmieniły lub monitorowanie zobowiązań zostało utrudnione lub stało się niemożliwe Komisja, ma prawo wycofać zgodę na zobowiązanie spółki, co będzie skutkowało nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego w miejsce zobowiązania na poziomie ustalonym w rozporządzeniu (WE) nr 3068/92 lub może dostosować poziom pułapów, lub podjąć inne działania naprawcze.
- (33) Zatem, wszelkie zobowiązania ofertowe respektujące powyższe warunki mogą być zaakceptowane przez Komisję w drodze rozporządzenia Komisji.

D. ZMIANY DO ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 3068/92

- (34) W świetle powyższego, należy umożliwić, w przypadku zobowiązań zaakceptowanych przez Komisję w kolejnym rozporządzeniu Komisji, wyłączenie przywozu do Wspólnoty dokonanego na podstawie warunków takiego zobowiązania spod cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) 3068/92 poprzez zmianę tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 17 maja 2004 r.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3068/92 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 1a

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji.

2. Przywóz wymieniony w ust. 1 jest zwolniony z cła antydumpingowego pod warunkiem, że:

- a) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,
- b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz
- c) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej”.

Artykuł 2

Tekst zawarty w Załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzenia (WE) nr 3068/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Rady
B. COWEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Następujące informacje są zamieszczane na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży chlorku potasu przez spółkę do Wspólnoty, która to sprzedaż jest przedmiotem zobowiązania:

1. Nagłówek »FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM«;
2. Nazwa spółki wymienionej w art. 1 rozporządzenia Komisji [WSTAWIĆ NUMER], która wystawia fakturę.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowa pozycja TARIC, pod którą towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - Numer pozycji produktu (PCN) używanej do celów dochodzenia i zobowiązania (np.PCN 1, PCN 2 itd),
 - opis towarów w zrozumiałym języku, który odpowiada odpowiedniej pozycji PCN,
 - numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
 - pozycja CN,
 - ilość (podawana w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - obowiązującymi warunkami płatności,
 - obowiązującymi warunkami dostawy,
 - całkowitymi upustami oraz zniżkami.
8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera we Wspólnocie, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura handlowa towarzysząca towarom objętym zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

»Ja niżej popisany(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [spółkę] i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia [WSTAWIĆ NUMER]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe«."

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 993/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i ustanawiające ostateczne pobranie tymczasowego cła nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Polski i Ukrainy oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Litwy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i 22 lit. c),

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie wygaśnięcia i przeglądu tymczasowego, Rada, na mocy rozporządzenia (WE) nr 658/2002⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu („rozpatrywanego produktu”) pochodzącego z Federacji Rosyjskiej („Rosji”). W rozporządzeniu (WE) nr 132/2001⁽³⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy.
- (2) Środki te to cło specyficzne wynoszące 47,07 EUR za tonę w przypadku Rosji i 33,25 EUR za tonę w przypadku Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu tymczasowego obowiązujących środków („środki”), zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (4) Przegląd został wszczęty na wniosek Komisji aby ustalić czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z

dniem 1 maja 2004 r., („rozszerzenie”) oraz biorąc pod uwagę interesy Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków, mających na celu uniknięcie nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, włącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (5) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterami/producentami w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu postępowania i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane, zostały wysłuchane.
- (6) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:

- a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:

Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA)

- b) Producenci eksportujący:

Nak Azot, Moskwa, Rosja

OA O „Kirovo - Chepetsky Chimkombinat, Kirowo - Czepeck, Rosja

Cherkasy Azot, Czerkasy, Ukraina

JSC Acron, Wielki Nowogród, Rosja

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 18.4.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 23 z 25.1.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 20.3.2004, str. 15.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (7) Rozpatrywanym produktem jest ten sam produkt, który podlegał poprzedniemu postępowaniu, tj. azotan amonu azotowy nawóz w stanie stałym powszechnie używany w rolnictwie. Produkt ten, w formie bryłek lub granulek, jest wytwarzany z amoniaku i kwasu azotowego, przy czym zawartość azotu przekracza 28% masy.
- (8) Produkt obecnie objęty jest pozycją CN 3102 30 90 (azotan amonu inny niż w roztworze wodnym) i 3102 40 90 (mieszanki azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami, które nie są nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28% masy).

C. WYNIKI DOCHODZENIA**1. Wnioski zainteresowanych stron w państwach eksportujących**

- (9) Trzej rosyjscy i jeden ukraiński producent eksportujący oraz władze rosyjskie i ukraińskie stwierdzili, że ich zwyczajowa wymiana handlowa z UE 10 będzie poważnie zakłócona z powodu wysokiego poziomu ceł antydumpingowych i w konsekwencji rozszerzenia środków na UE10.
- (10) W szczególności, stwierdzili oni, że gwałtowna i wysoka podwyżka cen spowodowana wprowadzeniem określonych ceł antydumpingowych powoduje, że produkt staje się niewspółmiernie drogi dla użytkownika końcowego w UE10.

2. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (11) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego oświadczyli, że mimo iż ceny w UE10 były znacznie niższe niż obowiązujące w Unii Europejskiej, w jej kształcie istniejącym przed dniem 1 maja 2004 („UE 15”), nie będą oni przeciwstawiali się żadnym propozycjom wprowadzenia w okresie przejściowym środków tymczasowych, które nie wpłyną negatywnie na sytuację tego przemysłu.

3. Uwagi Państw Członkowskich

- (12) Władze hiszpańskie wyraziły swoje obawy, jednak, podobnie jak pozostałe Państwa Członkowskie, nie sprzeciwiły się zastosowaniu środków tymczasowych zaproponowanych przez Komisję.

- (13) Stwierdzono, że kilka Państw Członkowskich UE10 nałożyło środki na rozpatrywany produkt i że te środki zapewniają poziom ochrony w UE10, który wygasł wskutek rozszerzenia. Obowiązujące środki były następujące:

a) kwoty ochronne nałożone w Polsce w czerwcu 2002 r. na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji oraz wprowadzone w grudniu 2002 r. środki ochronne na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy;

b) środki ochronne nałożone na Węgrzech w lipcu 2003 r. z dodatkowym cłem w wysokości 11 600 HUF za tonę na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i Ukrainy;

c) środki ochronne nałożone w Republice Czeskiej w lutym 2003 r. z dodatkowym cłem w wysokości 16% na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy oraz środki ochronne z dodatkowym cłem w wysokości 35% na rozpatrywany produkt pochodzący z Rosji.

- (14) Pomimo to, władze UE10 uważają, że szczególne ustalenia przejściowe powinny stosować się do przywozu rozpatrywanego produktu z Ukrainy i Rosji po rozszerzeniu. W związku z tym, stwierdzono, że rozpatrywany produkt ma istotne znaczenie dla użytkowników związanych z rolnictwem w UE10, ponieważ nie można go łatwo zastąpić innym produktem.

- (15) Następnie stwierdzono, że należy zapobiec gwałtownej i wysokiej podwyżce cen azotanu amonu dla rolników w UE10; ponieważ, w przeciwnym razie staną oni w obliczu kolejnej trudności w dostosowywaniu się do nowej konkurencji producentów rolniczych w UE15. Istota tego zagadnienia została dalej podkreślona przez znaczącą wartość wywozu (około 59 milionów euro rocznie) z Ukrainy i Rosji do UE10 w porównaniu do wywozu do UE15 w wysokości około 39 milionów euro rocznie z tych państw.

- (16) Stwierdzono zatem, że przywóz do UE10 rozpatrywanego produktu w cenach, które nie ulegną gwałtownej i wysokiej podwyżce ma istotne znaczenie dla tych użytkowników końcowych w UE10.

- (17) A zatem, władze te są zdania, że przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z Ukrainy i Rosji do UE10 powinien być traktowany w sposób szczególny jeżeli chodzi o środki antydumpingowe.

4. Ocena

- (18) Na podstawie dostępnych danych i informacji, dokonano analizy, która potwierdza, że istnieje wyraźna różnica pomiędzy większością cen na rozpatrywany produkt w UE10 i UE15 (na przykład: w UE10 w latach 2000-2003 średnia cena wynosiła 70 EUR za tonę z Rosji i 84 EUR za tonę z Ukrainy, podczas gdy w UE15 w latach 2000-2003 wynosiła 100 euro za tonę z Rosji i 108 EUR za tonę z Ukrainy).
- (19) Analiza wykazała również, że wysokość przywozu dokonywanego do UE10 z Ukrainy i Rosji była znaczna (w latach 2000-2003 przeciętnie około 817 tysięcy ton).

5. Wniosek

- (20) Wszystkie te aspekty i interesy zostały wzięte pod uwagę oraz rozpatrzone jako całość. Wynika z tego, że nagłe zastosowanie istniejących środków miałooby negatywny wpływ na interesy importerów i użytkowników w UE10, gdyby nie zostały przyjęte na okres tymczasowy.
- (21) Natomiast, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu wspólnotowego, interesy tego przemysłu nie poniosłyby uszczerbku, jeżeli środki takie byłyby czasowo dostosowane, z tego względu, że obecnie przemysł ten nie może w pełni zaspokoić zapotrzebowania klientów w UE10.

- (22) W takich okolicznościach, biorąc pod uwagę szczególną sytuację w związku z rozszerzeniem można dojść do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie jest stosowanie istniejących środków bez ich przejściowego dostosowania. Jednakże, takie dostosowanie w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu do UE10 nie powinno prowadzić do zagrożenia pożądanego poziomu obrony handlu.

- (23) W tym celu, zbadano różne sposoby najlepszej ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym dumpowaniem, biorąc jednocześnie pod uwagę interes wspólnotowy poprzez ograniczanie szoku gospodarczego wynikającego z cel antydumpingowych dla zwyczajowych klientów w UE10 w okresie dostosowania gospodarczego w następstwie rozszerzenia.

- (24) W związku z istnieniem środków ochronnych w niektórych Państwach Członkowskich UE10 wprowadzonych przed rozszerzeniem, uznano, że można to osiągnąć poprzez udzielenie zezwolenia na wywóz w wysokości 50% tradycyjnego wywozu, tzn. wysokość wywozu z Ukrainy i Rosji do UE10 nie objęta środkami ochronnymi w UE10 przed rozszerzeniem będzie przywożona bez cel antydumpingowych w okresie przejściowym, pod warunkiem że zamiast nakładania cel antydumpingowych ceny wywozowe do tych Państw Członkowskich zostaną podniesione do poziomów, które w sposób znaczny przyczyniają się do usunięcia szkody. W tym kontekście, wszelki wywóz do UE10 powyżej tych zwyczajowych wysokości wywozu będzie podlegał cłom antydumpingowym, podobnie jak wywóz do UE15.

6. Zobowiązania

- (25) Po przeprowadzeniu oceny różnych opcji najlepszego sposobu utrzymania zwyczajowego wywozu do UE10 i zapewnieniu istotnego wkładu w usunięcie szkód uznano, że najbardziej odpowiednim środkiem jest przyjęcie dobrowolnego zobowiązania od współpracujących stron z ustaleniem minimalnych cen przywozowych i pułapów ilościowych. Zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 podstawowego rozporządzenia Komisja zasugerowała eksportującym producentom, o których mowa zobowiązania.
- (26) W tym kontekście, należy odnotować, że zgodnie z art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia przy ustalaniu warunków zobowiązania wzięto pod uwagę szczególnie okoliczności rozszerzenia. Tworzą one szczególnie środek, ponieważ tworzą tymczasowy sposób dostosowania istniejących środków dla rozszerzonej Wspólnoty składającej się z 25 Państw Członkowskich.

(27) Należy również odnotować, że zobowiązanie nie jest bezpośrednio równoznaczne z cłem antydumpingowym, ponieważ ustalone minimalne ceny przywozowe są na niższym poziomie niż byłyby zazwyczaj. Podjęcie innej niż opisano powyżej decyzji spowodowałoby, że cena rozpatrywanego produktu dla odbiorcy końcowego w UE10 stałaby się nadmiernie wysoka i dlatego nie byłoby to w interesie Wspólnoty. Niemniej jednak, eksportujący producenci podjęli się podniesienia swoich cen do poziomów, które znacznie przyczyniają się do eliminowania szkody.

(28) Wielkości przywozowe („pułapy”) zostały zatem ustalone dla eksportujących producentów na Ukrainie i w Rosji, przy użyciu jako bazy 50% ich zwyczajowej wysokości wywozu do UE10 w latach 2001 i 2002. Należy jednakże odnotować, że nienormalna zwyżka w wysokości wywozu do UE10 zaobserwowana w ciągu ostatnich kilku miesięcy roku 2003 i pierwszych miesięcy roku 2004 została odjęta od zwyczajowych wysokości przy ustalaniu pułapów.

(29) Przy sprzedaży do UE10 zgodnie z własnymi zobowiązaniami eksportujący producenci, o których mowa wyrazili zgodę na utrzymanie swoich ogólnych zobowiązań w stosunku do klientów indywidualnych w UE10. Eksportujący producenci powinni mieć świadomość, że za możliwe do praktycznej realizacji uznawane są tylko te zobowiązania, w ramach sprzedaży objętej zobowiązaniem, które dotyczą utrzymania zwyczajowego handlu z ich klientami w UE10.

(30) Eksportujący producenci powinni również zdawać sobie sprawę, że jeżeli okaże się, że zasady handlu znacznie się zmieniły lub monitorowanie zobowiązania zostało utrudnione lub stało się niemożliwe Komisja, na podstawie zobowiązania, ma prawo wycofać zgodę na zobowiązanie spółki, co będzie skutkowało nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego w miejsce zobowiązania na poziomie ustalonym w rozporządzeniu (WE) nr 658/2002 i (WE) nr 132/2001 może dostosować poziom pułapów, lub może podjąć inne działania naprawcze.

(31) Zatem, wszelkie zobowiązania ofertowe respektujące powyższe warunki mogą być zaakceptowane przez Komisję, w drodze rozporządzenia Komisji.

D. ZMIANY DO ROZPORZĄDZEŃ (WE) NR 658/2002 I (WE) NR 132/2001

(32) W świetle powyższego, należy umożliwić, w przypadku zobowiązań zaakceptowanych przez Komisję w kolejnym

rozporządzeniu Komisji, wyłączenie przywozu do Wspólnoty dokonanego na podstawie warunków takiego zobowiązania spod cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniami(WE) 658/2002 oraz (WE) 132/2001 poprzez zmianę tych rozporządzeń.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 658/2002 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1A

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji.

2. Przywóz wymieniony w ust. 1 jest zwolniony z cła antydumpingowego pod warunkiem, że:

a) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,

b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz

c) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 132/2001 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1A

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji.

2. Przywóz wymieniony w ust. 1 jest zwolniony z cła anty-dumpingowego pod warunkiem, że:

- a) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,
- b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz

- c) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej.”

Artykuł 3

Tekst zamieszczony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzeń (WE) nr 132/2001 oraz (WE) nr 658/2002.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady
B. COWEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Następujące informacje są wskazane na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży azotanu amonu przez spółkę do Wspólnoty, która to sprzedaż jest przedmiotem zobowiązania:

1. Nagłówek »FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM«.
2. Nazwa spółki wymienionej w art. 1 rozporządzenia Komisji [WSTAWIĆ NUMER], która wystawia fakturę.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowa pozycja TARIC, pod którą towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - Numer pozycji produktu (PCN) używanej do celów postępowania i zobowiązania (np. PCN 1, PCN 2 itd),
 - opis towarów w zrozumiałym języku, który odpowiada odpowiedniej pozycji PCN (np. PCN 1: azotan amonu niezawierający żadnych dodatkowych elementów - produkt standardowy; PCN 2: azotan amonu zawierający dodatkowe elementy w specjalnych mieszkankach itd),
 - numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
 - pozycja CN,
 - ilość (w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - obowiązującymi warunkami płatności,
 - obowiązującymi warunkami dostawy,
 - całkowitymi upustami oraz zniżkami.
8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera we Wspólnocie, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura handlowa towarzysząca towarom objętym zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

»Ja niżej opisany(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez (spółkę) i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia [WSTAWIĆ NUMER]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.«”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 994/2004**z dnia 18 maja 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 maja 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	111,0
	204	64,3
	212	89,5
	999	88,3
0707 00 05	052	104,9
	999	104,9
0709 90 70	052	93,8
	204	54,4
	999	74,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,0
	204	45,2
	220	49,5
	388	49,5
	400	35,9
	624	57,8
	999	48,8
0805 50 10	388	73,7
	528	61,1
	999	67,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,0
	400	132,1
	404	107,3
	508	69,0
	512	69,8
	524	55,1
	528	65,2
	720	82,6
	804	109,8
	999	85,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 995/2004**z dnia 18 maja 2004 r.****w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych, pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. ustalające procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1706/98⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2247/2003 z dnia 19 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny rozporządzenia Rady (WE) nr 2286/2002 ustalającego procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP)⁽³⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003 przewiduje możliwość wydawania pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych. Import jednak musi się zamykać w granicach ilościowych przewidzianych dla każdego z tych eksportujących krajów trzecich.
- (2) Złożone między 1 a 10 maja 2004 r. wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz produktów pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2247/2003 wyrażone w ilościach mięsa bez kości, nie przewyższają ilości dostępnych dla tych państw. Jest zatem możliwe wydanie pozwoleń na przywóz wnioskowanych ilości.
- (3) Ilości, na jakie mogą być składane wnioski o wydanie pozwoleń po dniu 1 czerwca 2004 r., należy ustalić w ramach ogólnej ilości 52 100 ton.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza zastosowania dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryj-

nych podczas przywozu z państw trzecich bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz świeżego mięsa i produktów mięsnych⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 21 maja 2004 r. niżej wymienione Państwa Członkowskie wydają pozwolenia, wyrażone w ilościach mięsa bez kości, na przywóz produktów z wołowiny i cielęciny, pochodzących z niektórych państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, w następującej ilości:

Zjednoczone Królestwo:

— 250 ton pochodzących z Botswany,

— 180 ton pochodzących z Namibii;

Niemcy:

— 150 ton pochodzących z Botswany,

— 60 ton pochodzących z Namibii;

Artykuł 2

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003 wnioski o wydanie pozwoleń mogą być składane w ciągu dziesięciu pierwszych dni czerwca 2004 r. na następujące ilości wołowiny i cielęciny bez kości:

Botswana	16 856 ton,
Kenia	142 ton,
Madagaskar	7 579 ton,
Suazi	3 249 ton,
Zimbabwe	9 100 ton,
Namibia	10 185 ton.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenia ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Rozporządzenia ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 996/2004
z dnia 18 maja 2004 r.
zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾ odnośnie do należności przywozowych w sektorze zbóż, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należności przywozowe w sektorze zbóż zostały ustalone przez rozporządzenie (WE) nr 985/2004 ⁽³⁾.

(2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1249/96 przewiduje, że jeśli w okresie ich stosowania wyliczona średnia należności przywozowych różni się o 5 EUR/t od należności ustalonej, dokonuje się odpowiedniego wyrównania. Wyżej wymieniona różnica nastąpiła. Konieczne jest więc dostosowanie należności przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 985/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 985/2004 zastępują się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2004 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 180 z 15.5.2004, str. 26.

ZAŁĄCZNIK I

Opłaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/1992

Kod CN	Nazwa towarów	Opłaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	16,25
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	32,98
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	32,98
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	16,25

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione przez art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 14 maja 2004 r. do 17 maja 2004 r.

1. Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	144,36 (***)	97,09	162,21 (****)	152,21 (****)	132,21 (****)	106,58 (****)
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	9,34	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	11,31	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(****) Fob Duluth.

2. Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska — Rotterdam: 27,71 EUR/t; Wielkie Jeziora — Rotterdam: 44,30 EUR/t.

3. Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2004/494/WPZiB

z dnia 17 maja 2004 r.

w sprawie wsparcia Unii Europejskiej w tworzeniu Zintegrowanej Jednostki Policji w Demokratycznej Republice Konga (DRK)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 26 stycznia 2004 r., Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/85/WPZiB dotyczące zapobiegania, zarządzania i rozwiązywania konfliktów w Afryce⁽¹⁾,
- (2) Unia Europejska, poprzez Operację Artemis przeprowadzoną w DRK w roku 2003 na podstawie wspólnego działania 2003/423/WPZiB z 5 czerwca 2003 r., w sprawie operacji wojskowej UE w Demokratycznej Republice Konga⁽²⁾, podjęła już konkretne kroki w celu przyczynienia się do ponownego ustanowienia bezpieczeństwa w DRK.
- (3) 14 grudnia 2000 r., Rada przyjęła wspólne działanie 2000/792/WPZiB⁽³⁾ mianujące pana Aldo Ajello Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej dla afrykańskiego Regionu Wielkich Jezior i zastępujące wspólne działanie 96/250/WPZiB. Wspólne działanie zostało ostatnio zmienione i rozszerzone wspólnym działaniem 2003/869/WPZiB z dnia 8 grudnia 2003 r.⁽⁴⁾.
- (4) Rada w dniu 29 września 2003 r. przyjęła wspólne stanowisko 2003/680/WPZiB⁽⁵⁾ zmieniające wspólne stanowisko 2002/829/WPZiB w sprawie dostaw niektórych rodzajów sprzętu do Demokratycznej Republiki Konga.
- (5) Globalne i obejmujące wszystkie porozumienie w sprawie przekształceń w Demokratycznej Republice Konga, podpisane w Pretorii dnia 17 grudnia 2002 r. i memorandum w sprawie bezpieczeństwa i armii z dnia 29 czerwca 2003 r. przewidywało ustanowienie Zintegrowanej Jednostki Policji (IPU).
- (6) Dnia 28 lipca 2003 r. Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 1493 (2003), w której wyraża swoje zadowolenie z ogłoszenia, w dniu 4 kwietnia 2003 r., tymczasowej konstytucji Demokratycznej Republiki Konga i z faktu utworzenia, ogłoszonego 30 czerwca 2003 r., Rządu Narodowej Jedności i Przekształceń. Zachęca również darczyńców do wspierania tworzenia zintegrowanej jednostki policji kongijskiej i zatwierdza udzielenie przez Misję Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) dodatkowej pomocy, która może być niezbędna dla celów szkoleniowych.
- (7) Obecna sytuacja bezpieczeństwa w DRK może ulec pogorszeniu z potencjalnie poważnymi konsekwencjami dla procesu wzmocnienia demokracji, państwa prawnego oraz bezpieczeństwa międzynarodowego i regionalnego. Zaangażowanie politycznych wysiłków i zasobów UE pomoże ugruntować stabilność w regionie.
- (8) 20 października 2003 r., rząd DRK zwrócił się z oficjalnym wnioskiem do Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB o pomoc Unii Europejskiej w tworzeniu IPU, co powinno przyczynić się do zapewnienia ochrony instytucji państwowych i wzmocnienia aparatu bezpieczeństwa wewnętrznego.
- (9) Komisja przyjęła decyzję finansującą w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) dla projektu, który obejmuje pomoc techniczną, odbudowę centrum szkoleniowego i dostarczenie sprzętu dla IPU (z wyjątkiem broni i sprzętu ochronnego) jak również odpowiednie szkolenia.
- (10) Państwa Członkowskie UE uzgodniły, że warunkiem wstępnym szkolenia IPU i jej późniejszego funkcjonowania jest dostarczenie wkładów, zarówno pieniężnych jak i rzeczowych. Przy tworzeniu IPU poza wkładem Państw Członkowskich, Unia Europejska zaoferuje pomoc finansową pochodzącą z budżetu UE.
- (11) Korzystanie z tych wszystkich wkładów i pomocy powinno podlegać warunkom takim jak: prowadzenie audytu, odpowiedzialność i ewidencja, które to warunki zostaną przewidziane w Protokole Ustaleń pomiędzy udzielającymi wkładów a DRK.
- (12) Rada może podjąć decyzję, że projekt EFR i dostarczenie sprzętu służącego do egzekwowania prawa, broni i amunicji dla IPU podlegają monitorowaniu, mentoringowi i doradztwu w ramach działań Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (ESDP).

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 28.1.2004, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 11.6.2003, str. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 16.12.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 249, z 1.10.2003, str. 64.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. Unia Europejska wspiera proces konsolidacji bezpieczeństwa wewnętrznego w DRK, który jest istotnym czynnikiem procesu pokojowego oraz rozwoju kraju, poprzez pomoc w utworzeniu Zinegowanej Jednostki Policji (IPU) w Kinszasie.

2. W tym celu oraz oprócz ustalonych działań EFR, Unia Europejska i jej Państwa Członkowskie biorą udział poprzez wkłady pieniężne i/lub rzeczowe w dostarczanie rządowi DRK sprzętu służącego do egzekwowania prawa, broni i amunicji jak przewidziano w załączniku I, włącznie z ewentualnymi kosztami transportu do Kinszasy, niezbędnymi do ustanowienia IPU.

Artykuł 2

1. Dla celów, o których mowa w art. 1 i z zastrzeżeniem określonych warunków, zwłaszcza dotyczących poddania rzetelnych gwarancji audytowi, odpowiedzialności i ewidencji sprzętu służącego do egzekwowania prawa, broni i amunicji:

- a) Państwa Członkowskie wyraziły zgodę na dostarczenie wkładów;
- b) Unia Europejska zapewnia pomoc finansową dla rządu DRK oprócz wkładów dostarczonych przez Państwa Członkowskie w formie dotacji.

2. Należy dążyć do osiągnięcia maksymalnego stopnia spójności w stosunku do warunków stosowanych do wkładów i pomocy przewidzianych w ustępie 1.

Artykuł 3

1. Zespół pomocy technicznej Komisji w Kinszasie przygotowuje Protokół Ustaleń w ścisłej współpracy z uczestniczącymi Państwami Członkowskimi odnośnie warunków korzystania z wkładów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit a). Zostanie on podpisany przez rząd DRK z jednej strony oraz przez Prezydencję, z drugiej.

2. Protokół Ustaleń określi w szczególności:

- warunki audytu, odpowiedzialności i ewidencji, włącznie z bezpiecznym przechowywaniem, wkładów Państw Członkowskich jak określono w załączniku II, które nie będą mniej surowe niż te mające zastosowanie do porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2;
- że, warunki obsługi i zarządzania tymi funduszami, wraz z zaopatrywaniem, są jeśli tylko to możliwe takie same jak dla dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2;
- że wszystkie wkłady pieniężne dokonywane są bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych DRK, na to samo

konto bankowe, na które przekazywana jest pomoc finansowa UE dla rządu DRK. Stosuje się trójstronne porozumienie (rząd DRK, oraz obecna Prezydencja UE). Zakupy dokonywane w ramach tych funduszy są formalnie zakupami dokonanymi przez rząd DRK;

- że wszelkie wkłady rzeczowe Państw Członkowskich są dostarczone i stają się własnością rządu DRK oraz są wykorzystane jedynie dla celów określonych w art. 1;
- że asystent techniczny/policyjny szef projektu będzie wspomagał Państwa Członkowskie, które zgodziły się na dokonanie wkładów rzeczowych poprzez dostarczanie wszelkich informacji praktycznych koniecznych dla płynnego przepływu tych wkładów do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych DRK;
- utworzenie lokalnego komitetu sterującego, składającego się z asystenta technicznego/policyjnego szefa projektu, Państw Członkowskich udzielających wkładów, Komisji, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych DRK oraz MONUC w celu zapewnienia ogólnej kontynuacji. W szczególności nadzoruje on zgodność z przepisami Protokołu Ustaleń. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych DRK pozostaje odpowiedzialne za realizację projektu.

Artykuł 4

Asystent techniczny/policyjny szef projektu wyznaczony przez Komisję na podstawie wniosku Państw Członkowskich ściśle monitoruje korzystanie przez rząd DRK z wkładów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit a). W szczególności zapewnia on/ona, w ścisłej współpracy z władzami DRK, zgodność z warunkami określonymi w Protokole Ustaleń, włącznie z tymi dotyczącymi audytu, odpowiedzialności i ewidencji. Asystent techniczny/policyjny szef projektu sporządza regularne sprawozdania dla obecnej Prezydencji oraz dla komitetu sterującego, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

Artykuł 5

1. Kwota referencyjna pomocy finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit b), wynosi 585 000 euro.

2. Realizację dotacji, o której mowa w art. 2 ust. lit. b) powierza się Komisji. W tym celu zawiera ona porozumienie o finansowaniu z rządem DRK.

3. Zarządzanie wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ustępie 1 odbywa się zgodnie z procedurami i zasadami stosowanymi do ogólnego budżetu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że żadne zaliczki nie pozostają własnością Wspólnoty. Obywatele państw trzecich mogą brać udział w przetargach.

Artykuł 6

Prezydencja i Komisja będą regularnie składać sprawozdania Radzie poprzez jej organy, w szczególności Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa, w sprawie wykonania niniejszego wspólnego działania oraz, w szczególności w sprawie działań komitetu sterującego.

Przy politycznym wprowadzaniu w życie niniejszego wspólnego działania, obecna Prezydencja będzie ściśle wspierana przez Komisję.

Specjalny Przedstawiciel UE będzie informowany o rozwoju niniejszego projektu.

Artykuł 7

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Podlega ono przeglądowi na koniec projektu EFR lub w jakimkolwiek innym terminie.

Artykuł 8

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

INFORMACYJNY WYKAZ SPRZĘTU SŁUŻĄCEGO DO EGZEKWOWANIA PRAWA, BRONI I AMUNICJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

Następujący wykaz ma charakter informacyjny: może podlegać uzupełnieniu lub zmianom.

Sprzęt służący do egzekwowania prawa

Kaski używane w czasie interwencji	1 008
Tarcze antyuderzeniowe	240
Obuwie używane w czasie interwencji	1 008
Nagolenniki – pary	950
Nałokietniki – pary	950
Mankiety ochronne – pary	950
Pałki	1 008
Kabury na pałki	1 008
Pasy	1 008
Kajdanki oddzielne	1 000
Maski	950
Mundury używane do utrzymywania porządku	1 008
Torby do transportu granatów	193
Kajdanki plastikowe (zapas)	1 000
Gaśnice	100

Broń

Pistolety automatyczne	1 008
Pistolety maszynowe	300
Riot Guns	100
Wyrzutnie granatów	100

Amunicja (na jednostkę)

Naboje łzawiące	2 000
Granatniki	5 000
Granaty ręczne	5 000
Amunicja 9 mm	500

Inne

Aktówki	200
Lornetki	116
Kamizelki odbłaskowe (dla ruchu ulicznego)	200
Gwizdki	1 008
Kompasy	1 000
Kamizelki antyuderzeniowe	400

ZAŁĄCZNIK II

WKŁADY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 2

1. Następujące Państwa Członkowskie wyraziły zgodę na dokonanie wkładów rzeczowych: Belgia, Niemcy i Węgry.
2. Następujące Państwa Członkowskie wyraziły zgodę na dokonanie wkładów pieniężnych: Holandia, Zjednoczone Królestwo, Szwecja ⁽¹⁾, Luksemburg, Irlandia i Dania.
3. Państwa Członkowskie wyraziły zgodę na dokonanie wkładów, zarówno pieniężnych jak i rzeczowych, pod warunkiem, że zostały ustanowione pewne gwarancje w celu zapewnienia:
 - a) pełnej zgodności z procedurami Państwa Członkowskiego UE i zobowiązaniami dotyczącymi wywozu sprzętu służącego do egzekwowania prawa, broni i amunicji.
 - b) wyczerpującej informacji o ewidencji całego sprzętu służącego do egzekwowania prawa, broni i amunicji dostarczonych do IPU. Cały sprzęt służący do egzekwowania prawa, broń i amunicja darowane lub zakupione przy użyciu wkładów pieniężnych jest wymieniony włącznie z numerem seryjnym, w stale aktualizowanym wykazie. Cały sprzęt służący do egzekwowania prawa, broń i amunicja podlegają ewidencji przez cały okres trwania projektu. Cały dostarczony sprzęt służący do egzekwowania prawa, broń i amunicja służą do wyłącznego użytku IPU i nie mogą być skierowane do żadnej innej jednostki, grupy niepolicyjnej lub użytkownika, ani nie mogą być ponownie wywiezione.
 - c) najsurowszej odpowiedzialności za wszystkie fundusze, sprzęt służący do egzekwowania prawa, broń i amunicję. Rząd DRK rozlicza całkowicie użycie wkładów rzeczowych i pieniężnych Państw Członkowskich jedynie dla celów opisanych w art. 1.
 - d) właściwego i efektywnego audytu wydatków. Niezależny audytor zatwierdza użycie funduszy dla celów opisanych w art. 1.
4. Pieniężny wkład duński jest zastrzeżony dodatkowym warunkiem, iż jego użycie jest zgodne z Wytocznymi Pomocy na Rzecz Rozwoju Komitetu ds. Pomocy na Rzecz Rozwoju OECD i będzie zgłaszane do tego Komitetu jako oficjalna duńska Pomoc na Rzecz Rozwoju.

⁽¹⁾ Z zastrzeżeniem koniecznych procedur krajowych.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2004/495/WPZiB**z dnia 17 maja 2004 r.****w sprawie wspierania działań MAEA w ramach Planu Bezpieczeństwa Jądrowego i w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat w sprawie Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w swoim rozdziale III, zawiera listę środków mających na celu przeciwdziałanie takiemu rozprzestrzenianiu, a które mają być podjęte zarówno w ramach UE, jak i w krajach trzecich.

(2) UE aktywnie wykonuje niniejszą strategię i stosuje środki wymienione w jej rozdziale III w szczególności poprzez uruchamianie zasobów finansowych w celu wspierania poszczególnych projektów przeprowadzanych przez instytucje wielostronne, takie jak Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej.

(3) Jeśli chodzi o UE, Rada przyjęła w dniu 22 grudnia 2003 r. dyrektywę 2003/122/EURATOM⁽¹⁾ w sprawie kontroli wysoce promieniotwórczych źródeł zamkniętych i odpadów promieniotwórczych w ramach UE, a wzmocnienie kontroli źródeł wysoce promieniotwórczych we wszystkich państwach trzecich, zgodnie z oświadczeniem G-8 i Planem Działań w sprawie zabezpieczenia źródeł promieniotwórczych, jest ważnym celem, który należy osiągnąć.

(4) Polepszenie ochrony fizycznej materiałów i obiektów jądrowych oraz wykrywanie i reagowanie na nielegalny handel przyczyniają się do zapobiegania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia.

(5) MAEA dąży do osiągnięcia tych samych celów jak te określone w motywie 3) i 4), w kontekście wprowadzania w życie jej Planu Bezpieczeństwa Jądrowego, który finansowany jest poprzez dobrowolne wpłaty do Funduszu Bezpieczeństwa Jądrowego.

(6) Komisja przyjęła powierzenie jej nadzoru nad właściwym wdrożeniem wkładu UE

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wprowadzenia w życie niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, UE wspomaga działania MAEA w ramach Planu Bezpieczeństwa Jądrowego, którego cele są następujące:

— zwiększyć poziom ochrony materiału wrażliwego na rozprzestrzenianie jak również pogłębić wiedzę ekspercką w tej dziedzinie,

— wzmocnić poziom wykrywania i reagowania na nielegalny handel materiałami jądrowymi i substancjami promieniotwórczymi.

2. Projekty MAEA odpowiadające środkom strategii UE są projektami, których celem jest wzmocnienie:

— Ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, przechowywanych i składowanych oraz transportowanych i obiektów jądrowych.

— Bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach poza jądrowymi.

— Potencjału państw w wykrywaniu i reagowaniu na nielegalny handel.

Projekty te będą podejmowane w krajach, gdzie niezbędna jest pomoc w zakresie bezpieczeństwa jądrowego.

Szczegółowy opis powyższych projektów znajduje się w Załączniku.

Artykuł 2

1. Kwotę referencyjną dla wdrożenia trzech projektów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustala się na 3 329 000 EUR.

2. Zarządzanie wydatkami finansowanymi przez ogólny budżet Unii Europejskiej wyszczególnionymi w ust. 1 podlega wspólnotowym procedurom i regułom mającym zastosowanie do kwestii budżetowych z zastrzeżeniem, że jakiegokolwiek wstępne finansowanie nie pozostaje własnością Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003 r., str. 57.

3. Do celów wdrożenia projektów określonych w art. 1, Komisja zawiera porozumienie o finansowaniu z MAEA w sprawie korzystania z wkładu UE, który przyjmie formę dotacji. Porozumienie o finansowaniu, które ma być zawarte, będzie przewidywało, że MAEA zapewni widoczność wkładu UE, odpowiednio do jego wielkości.

4. Komisja składa sprawozdanie w sprawie wdrożenia wkładu UE Radzie wraz z Prezydencją.

Artykuł 3

Prezydencja jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego wspólnego działania z pełnym udziałem Komisji. Komisja nadzoruje właściwe wdrożenie wkładu UE określonego w art. 2.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie traci moc 15 miesięcy po jego przyjęciu.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
B. COWEN

ZAŁĄCZNIK

Tytuł: Wsparcie UE dla działań MAEA w zakresie ochrony przed terroryzmem jądrowym

1. Opis

Rada Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) zatwierdziła, w marcu 2002 roku, plan działań w zakresie ochrony przed terroryzmem jądrowym. Plan zawiera kompleksowe podejście do bezpieczeństwa jądrowego, uwzględniając potrzebę ochrony materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych „od kolebki aż po grób”. Ochrona bezpieczeństwa materiałów stosowanych, przechowywanych i składowanych oraz transportowanych są kluczowym elementem podnoszenia poziomu bezpieczeństwa, jak również długoterminowego utrzymywania większego poziomu bezpieczeństwa. Jednakże, jeśli ochrona zawiedzie lub w przypadku, gdy materiał nie jest jeszcze objęty ochroną w miejscu, w którym się znajduje, istnieje konieczność ustanowienia środków umożliwiających wykrycie kradzieży lub prób nielegalnego handlu tym materiałem.

Wszystkie Kraje Członkowskie MAEA, jak również kraje, które jeszcze nie są jeszcze członkami MAEA zgłaszają potrzebę takiego wsparcia. Projekty, o których mowa w niniejszym dokumencie, skupiają się głównie na krajach Europy południowo-wschodniej: Bułgarii, Turcji, Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, Serbii i Czarnogórze oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Mołdawii oraz Rumunii; a w regionie Azji Środkowej: Kazachstanie, Kirgistanie, Uzbekistanie, Tadżykistanie i Turkmenistanie. Działania są również przewidziane w Armenii, Azerbejdżanie i Gruzji.

W pierwszej kolejności zostanie przeprowadzona misja oceniająca - Międzynarodowa Misja Służb Doradczych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego - w celu określenia priorytetów. W tym celu, zespół uznanych ekspertów przeprowadzi ocenę obecnego stanu środków bezpieczeństwa jądrowego, które są już stosowane w wyżej wymienionych krajach i przedstawi zalecenia dotyczące poprawy sytuacji. Zalecenia te będą stanowiły podstawę do określenia pomocy, która ma być udzielona, z uwzględnieniem obecnego stanu i potrzebnych usprawnień w zakresie prewencji lub wykrywania i reagowania na czyny zabronione, które dotyczą materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, łącznie z tymi, które wykorzystuje się do innych celów niż jądrowe, oraz obiektów jądrowych.

W wyniku misji oceniających, zostaną określone priorytety dla maksymalnie sześciu krajów w każdym projekcie, który ma być finansowany z budżetu udostępnionego przez UE w ramach wsparcia.

Następnie, projekty będą realizowane w wybranych krajach w trzech obszarach:

1. Wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, przechowywanych i składowanych oraz transportowanych a także obiektów jądrowych.

Materiały stosowane lub przechowywane i składowane w obiektach i zakładach jądrowych muszą być odpowiednio ewidencjonowane i zabezpieczone w celu zapobiegania kradzieży lub sabotażowi. Skuteczny system kontroli i nadzoru powinien umożliwić identyfikację tych elementów, które wymagają wdrożenia na poziomie państwa i operatora.

2. Wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach poza jądrowych.

Materiały promieniotwórcze, a w niektórych przypadkach źródłowe materiały jądrowe, są często wykorzystywane w zastosowaniach „niejądrowych”, np. w medycynie lub przemyśle. Niektóre z tych źródeł są wysoko promieniotwórcze i należą do kategorii 1-3 zgodnie z definicją zawartą w dokumencie MAEA TECDOC „Podział źródeł promieniotwórczych na kategorie” (Categorization of Radioactive Sources). Źródła te, jeśli nie są odpowiednio kontrolowane i zabezpieczone, mogą dostać się w niepowołane ręce i być wykorzystane do czynów zabronionych. System kontroli i nadzoru obejmujący stosowanie, przechowywanie i składowanie oraz transport materiałów promieniotwórczych musi być skuteczny i musi właściwie funkcjonować. Silne, wrażliwe źródła promieniotwórcze powinny być chronione przed czynami zabronionymi w trakcie ich stosowania, przechowywania i składowania, a gdy nie są już potrzebne, powinny być zdemontowane i składowane jako odpady promieniotwórcze na bezpiecznych i odpowiednio zabezpieczonych składowiskach.

3. Wzmocnienie potencjału państwa w wykrywaniu i reagowaniu na nielegalny handel.

Nielegalny handel to sytuacja, która dotyczy nieuprawnionego uzyskania, dostarczania, wykorzystania, transferu lub zbycia materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych w sposób zamierzony lub niezamierzony, z przekraczaniem lub bez przekraczania granic międzynarodowych.

Wyprodukowana przez terrorystów brudna bomba radiologiczna lub emisyjne urządzenie radiologiczne nie mogą być skonstruowane bez materiałów pozyskanych poprzez nielegalny handel. Poza tym, wrażliwy sprzęt i technologia niezbędne do produkcji materiałów wrażliwych i skonstruowania brudnej bomby radiologicznej, również mogły być pozyskane w drodze nielegalnego handlu. Można założyć, że ruch transgraniczny materiałów lub technologii jest warunkiem dotarcia materiału do ostatecznego miejsca przeznaczenia. W celu zwalczania nielegalnego handlu, państwa muszą posiadać odpowiedni system kontroli i nadzoru jak również odpowiednie systemy techniczne (łącznie z łatwymi w obsłudze urządzeniami) a także procedury i informacje na przejściach granicznych, aby możliwe było wykrycie prób przemytu materiałów promieniotwórczych (łącznie z rozszczepialnymi materiałami promieniotwórczymi) jak również nieuprawnionego handlu wrażliwym sprzętem i technologią.

Skuteczne środki muszą być dostępne, aby można było reagować na takie akty oraz aby możliwa była konfiskata materiałów promieniotwórczych. Służby przestrzegania prawa (celnicy, policja, itp.) często nie są przeszkolone w używaniu sprzętu do wykrywania i dlatego mogą nie znać wrażliwego sprzętu i technologii. Szkolenie tych funkcjonariuszy jest więc istotnym warunkiem powodzenia jakichkolwiek środków stosowanych w celu wykrywania nielegalnego handlu. Różnego rodzaju szkolenia powinny być zaproponowane pracownikom różnych kategorii, zarówno w zakresie wykrywania urządzeń, jak i umiejętności odczytu wskazań instrumentów, aby mogli podejmować decyzje w sprawie dalszych działań.

2. Cele

Cel ogólny: Wzmocnienie bezpieczeństwa jądrowego w wybranych krajach.

2.1. Misja oceniająca: Finansowanie Międzynarodowych Misji ds. Bezpieczeństwa Jądrowego

Misje INSServ będą przeprowadzane przez MAEA w celu określenia potrzeb w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa jądrowego w każdym z wymienionych wyżej w punkcie 1 17 krajów. Misje będą dotyczyły ochrony fizycznej i bezpieczeństwa zastosowań jądrowych i niejądrowych, łącznie z odpowiednimi systemami kontroli i nadzoru jak również stosowanych środków zwalczania nielegalnego handlu.

Projekty te, jako część szerszej misji bezpieczeństwa jądrowego, o której mowa powyżej:

- rozpoczną się oceną stanu ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, jak również ochrony wszelkich obiektów lub zakładów, zarówno jądrowych jak i badawczych, w których te materiały są stosowane lub przechowywane i składowane. W 17 krajach, istnieje ogółem 26 obiektów lub zakładów jądrowych. Część tych obiektów i zakładów, w których znajdują się te materiały zostanie wybrana do dalszego udoskonalania i wspierania;
- określą nagłące potrzeby, jeśli chodzi o udoskonalenie infrastruktury kontroli i nadzoru w 17 krajach jak również określą potrzebę wprowadzenia dodatkowej ochrony silnych i wrażliwych źródeł. W wyniku przeprowadzonej misji zostanie ustalone jaki specjalistyczny sprzęt jest niezbędny do wprowadzenia ochrony;
- będą zawierały ocenę obecnego potencjału jak również ocenę wymagań jakie muszą być spełnione dla wzmocnienia środków państwa skierowanych na zwalczanie nielegalnego handlu.

2.2. Wdrożenie konkretnych działań określonych jako priorytetowe w wyniku misji oceniającej

Projekt 1

Wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych stosowanych, przechowywanych i składowanych oraz transportowanych, a także obiektów jądrowych.

Cel projektu: wzmocnienie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i promieniotwórczych w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- udoskonalona ochrona fizyczna wybranych obiektów i zakładów priorytetowych;
- udoskonalona krajowa infrastruktura ochrony fizycznej w wyniku udzielonej pomocy eksperckiej;
- szkolenie pracowników zostało przeprowadzone w wybranych krajach.

Projekt 2

Wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach poza jądrowych.

Cel projektu: wzmocnienie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach poza jądrowych w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- udoskonalenie krajowej infrastruktury kontroli i nadzoru nad bezpieczeństwem i zabezpieczeniem materiałów promieniotwórczych w wyniku udzielonej pomocy eksperckiej;
- około 30 wrażliwych źródeł zostało zabezpieczonych, lub jeśli to stosowne, zdemontowanych lub składowanych;
- szkolenie pracowników zostało przeprowadzone w wybranych krajach.

Projekt 3

Wzmocnienie potencjału Państw w wykrywaniu i reagowaniu na nielegalny handel.

Cel projektu: wzmocnienie potencjału Państw w wykrywaniu i reagowaniu na nielegalny handel w wybranych krajach.

Wyniki projektu:

- pogłębione informacje na temat nielegalnego handlu, ze źródeł otwartych i z krajowych punktów kontaktowych, zostały zebrane i ocenione w celu uzyskania obszerniejszej wiedzy o nielegalnym handlu materiałami jądrowymi i towarzyszącymi mu okolicznościach. Niniejsze informacje ułatwią także określenie priorytetów dla różnych działań podejmowanych w celu zwalczania nielegalnego handlu;
- krajowe struktury stworzone w wyniku pomocy eksperckiej w celu zwalczania nielegalnego handlu i usprawnienia krajowej koordynacji kontroli ruchu transgranicznego materiałów promieniotwórczych, wrażliwego sprzętu jądrowego i technologii jądrowej w wybranych krajach;
- sprzęt kontroli granicznej na wybranych przejściach granicznych został unowocześniony.
- przeprowadzono szkolenie dla wyspecjalizowanego personelu ścigania.

3. Czas trwania

Misja oceniająca odbędzie się w ciągu trzech miesięcy po podpisaniu Porozumienia o finansowaniu pomiędzy Komisją i MAEA. Te trzy projekty będą wdrażane jednocześnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

Całkowity szacunkowy czas trwania wdrażania niniejszego wspólnego działania wynosi 15 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjentami są kraje, w których wdrażana będzie ocena oraz następujące po niej projekty. W celu zrozumienia słabych punktów i uzyskania wsparcia, które umożliwi znalezienie odpowiednich rozwiązań i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa ich władzom zostanie udzielona stosowna pomoc.

5. Instytucja wdrażająca

Wdrożenie projektu zostanie powierzone MAEA. Misje INSServ będą przeprowadzane zgodnie ze standardową procedurą przewidzianą dla misji MAEA, które będą przeprowadzane przez ekspertów Krajów Członkowskich MAEA. Te trzy projekty będą wdrażane bezpośrednio przez pracowników MAEA, wybranych ekspertów Krajów Członkowskich MAEA oraz kontrahentów. W przypadku kontrahentów, dostawy jakichkolwiek towarów, prac lub usług przez MAEA w kontekście niniejszego wspólnego działania przeprowadza się zgodnie z zasadami i procedurami stosowanymi w MAEA określonymi w Porozumieniu Wspólnoty Europejskiej z organizacją międzynarodową dotyczącym udziału Wspólnoty.

6. Udział stron trzecich

Projekty będą finansowane w 100 % przez niniejsze wspólne działanie. Eksperci Krajów Członkowskich MAEA mogą być uważani za stronę trzecią. Będą oni pracowali zgodnie ze standardowymi zasadami działania ekspertów MAEA.

7. Szacunek niezbędnych środków

Wkład UE pokryje koszty misji oceniającej i wdrożenia trzech projektów, o których mowa w punkcie 2.2. Szacunkowe koszty są następujące:

Misje ds. bezpieczeństwa jądrowego (17 krajów):	303 000 EUR
Projekt 1 (6 krajów):	854 200 EUR
Projekt 2 (6 krajów):	1 136 700 EUR
Projekt 3 (6 krajów):	946 600 EUR

Dodatkowo, uwzględniono rezerwę budżetową w wysokości około 3 % zakładanych kosztów (dla kwoty całkowitej 88 500 EUR) na nieprzewidziane wydatki.

8. Referencyjna kwota finansowa potrzebna do pokrycia kosztów projektów

Całkowity koszt projektów wynosi 3 329 000 EUR.
